

ONDERWIJS

Toledo

INTERNATIONAAL

Trumpfans

Kloof tussen industrieel ingenieurs en arbeidsmarkt

Onder de Vlaamse industrieel ingenieurs zijn er 1612 werkzoekenden tegenover 2605 openstaande vacatures. "Profilering van opleiding en beroep moet verbeteren," klinkt het.

RODERIK DE TURCK

Volgens een studie van de faculteit Industrieel Ingenieurs van de KU Leuven zijn er in Vlaanderen 1612 werkzoekende industrieel ingenieurs tegenover 2605 openstaande vacatures.

Bovendien is de opleiding industrieel ingenieur de enige ingenieursopleiding waarin het aantal nieuwe ingeschreven 17 en 18 jarige studenten (de generatiestudenten) gedaald is sinds 1999. "Het is absoluut noodzakelijk om aan de profilering van de opleiding en het beroep te werken," klinkt het.

"Er worden relatief minder mensen rechtstreeks aangeworven vanuit de universiteit, er staan meer vacatures open en toch zijn er meer werkzoekende industrieel ingenieurs," vat professor Dirk Wauters, gastprofessor aan de faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen (IIW) de

problematiek samen. De cijfers komen uit de studie Industrieel Ingenieur 2020 van de faculteit.

Van de 1612 werkzoekenden zijn er 520 ouder dan 50, 553 zijn tussen 30 en 50 jaar oud en 539 zijn jonger dan 30. Dat staat in sterk contrast met de 2605 openstaande vacatures, zo blijkt uit de studie.

"De schaarste op de arbeidsmarkt voor industrieel ingenieurs stijgt bovendien, terwijl ze bij de andere ingenieursrichtingen eerder afneemt" zegt professor Wauters.

Ook Kris Willems, decaan van de faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen, erkent de problemen. "Er is een grote kloof. De vraag hoe we die dichtrijden staat centraal binnen Industrieel Ingenieur 2020."

Aan de basis van de problematiek ligt volgens velen het

profiel van de opleiding. "Het werkveld is zeer ongerust over profielvervaging," erkent Willems. Met de wetenschappelijke bevraging is volgens de decaan evenwel nieuw leven geblazen in de bijna geritualiseerde discussie over de toekomst van de opleiding Industrieel Ingenieurs.

"De kloof tussen werkzoekenden en een arbeidsmarkt die zo veel vacatures heeft is paradoxaal," vindt federaal minister van Werk Kris Peeters (CD&V). De minister wijst op een mogelijk verdringingseffect van de burgerlijk ingenieurs, die ook jobs krijgen die voor het profiel van industrieel ingenieurs geschikt zijn.

Lees verder op pagina 4

STUDENT

Kindjesweek

SOCIAAL

Peter Bouckaert

CULTUUR

Artefact

NAVRAAG

Lisbeth Imbo

NIEUW CIRCULATIEPLAN MOET ZORGEN VOOR AUTOLUWE BINNENSTAD

Stad Leuven verslikt zich andermaal in mobiliteitsdossier

Stad Leuven wil snel werk maken van een autoluwe binnenstad en stelt dinsdag haar nieuw circulatieplan voor. Slechte communicatie naar de KU Leuven en handelaars zorgt echter voor vertraging.

SIMON GRYMOPREZ EN HEIDI VAN ROMPUY

Er zijn veranderingen op til in de Leuvense binnenstad. Het stadsbestuur wil het historisch centrum autoluw maken door het doorgaand verkeer om te leiden via de ring aan de hand van een lussensysteem (zie kader pag. 12).

De stad doorsteken met de auto wordt hierdoor onmogelijk. Bovendien zullen enkele kleine parkings in de binnenstad verdwijnen. Het stadsbestuur wil het lussensysteem nog voor het einde van deze legislatuur hebben doorge-

voerd. En de tijd dringt. Een gebrekkige communicatie van de stad uit naar de KU Leuven en handelaars, vertraagt echter de formele beslissing. Toch hoopt het stadsbestuur de eerste maatregelen al vanaf eind augustus in verschillende fases te implementeren.

Verontwaardiging

Al jaren borrelen er ideeën over een autoluwe Leuvense binnenstad bij het stadsbestuur. Het lussensysteem

staat nu al in het Ruimtelijk Structuurplan, dat dateert van 2004. De voorbije maanden zijn die ideeën geconcretiseerd en is het project in een stroomversnelling geraakt.

Belangrijke speler daarbij is de werf "Autoluwe binnenstad" binnen Leuven Klimaatneutraal. Als die vzw haar doelstelling wil behalen om in 2030 de uitstoot in Leuven te herleiden tot nul, is een autoluwe binnenstad namelijk een absolute noodzaak.

Die werf staat onder leiding van Johan Van Reeth, ingenieur bij het studie bureau BUUR. In de zomer van 2015 gingen Van Reeth en collega's de dialoog aan met het stadsbestuur, dat op zijn beurt is gaan kijken hoe het de ideeën structureel konden implementeren.

Lees verder op pagina 12.

Opinie

Splinter

Kanaalplan 2.0

Met de nodige commotie is het Kanaalplan vorige week aangekondigd door minister van Binnenlandse Zaken Jambon (N-VA).

Een sterkere politiemacht en coördinatie tussen de instanties zouden Brussels radicalisme moeten in kaart brengen en temperen. Op zich geen onmogelijk taak, echt zoveel potentieel gevaarlijke jihada's zijn er niet.

Iets wat veel meer afschrikt dan pubers met mitrailleurs, zijn de patronen die lijken tevoorschijn te komen bij het zien van statistieken die onze veranderende samenleving beschrijven.

De jongerenwerkloosheid bereikt recordhoogtes in het Brusselse gewest, in Antwerpen-stad stijgt het aantal kansarme kinderen zienderogen. Talloze sociale organisaties achten zich onderbemand om het tij te keren. Niets wijst erop dat deze patronen op termijn zullen veranderen.

Toch keert keer op keer de wij- tegen zij retoriek terug. Het rationale, seculiere Vlaanderen tegenover de jihadisten. Die wij-zij retoriek blijft een ideaal middel om te verdelen en een veel confronterende realiteit uit de weg te gaan.

Net zoals in sprookjes monsters veraf in woeste en afgelegen gebieden wonen, zo is de jihadi een schepsel dat zich ver weg ergens in de Brusselse rimboe bevindt. Zo is de Vlaamse racist, een gefrustreerde mens, ergens diep in een kelder achter zijn laptop.

De realiteit is dat wij echter allemaal bijdragen tot deze cultuur van angst, van polarisatie. Dit ondanks het feit dat onze maatschappij steeds complexer, gekleurer en divers wordt. Onze maatschappij, steeds meer geteisterd door islamofobie, antisemitisme, homo- en transfobie. En zelfs tussen die minderheden wordt er ook weer gediscrimineerd.

Als blijkt dat proportioneel meer halebikoppels voor het FN hebben gestemd, als blijkt dat een belangrijk deel van zich als Moslims identificerende mensen geen joden wilt hebben in hun vriendenkring, dan kan je niet meer van een simpel wij-zij verhaal spreken.

Het meest teleurstellende is dat als we tot de kern van het verhaal komen, al deze minderheden door dezelfde mechanismes gediscrimineerd worden. Ondanks het feit dat het 2016 is, ondanks onze technologie, onze grondwet en legislatieve kaders wordt voor niet-conformerende altijd nog een prijs betaald.

Als viroloog Mark van Ranst ons waarschuwt voor fascisme 2.0., dan zijn we reeds in apartheid 2.0. vervallen. Een smerige spiraal van wantrouwen in de welke wij allemaal daders en slachtoffers zijn. Nee, wij kunnen het niet maken een makkelijk wij-zij verhaal te schrijven, daarmee houden we onszelf slechts een spiegel voor.

Wat onze plicht is, is de omstandigheden die haat en intolerantie doen oplaaien, zoveel mogelijk te temperen. Want als één ding zeker is, dan is het wel dat radicalisme, van welk front dan ook, teert op angst en een gebrek aan toekomstvisie.

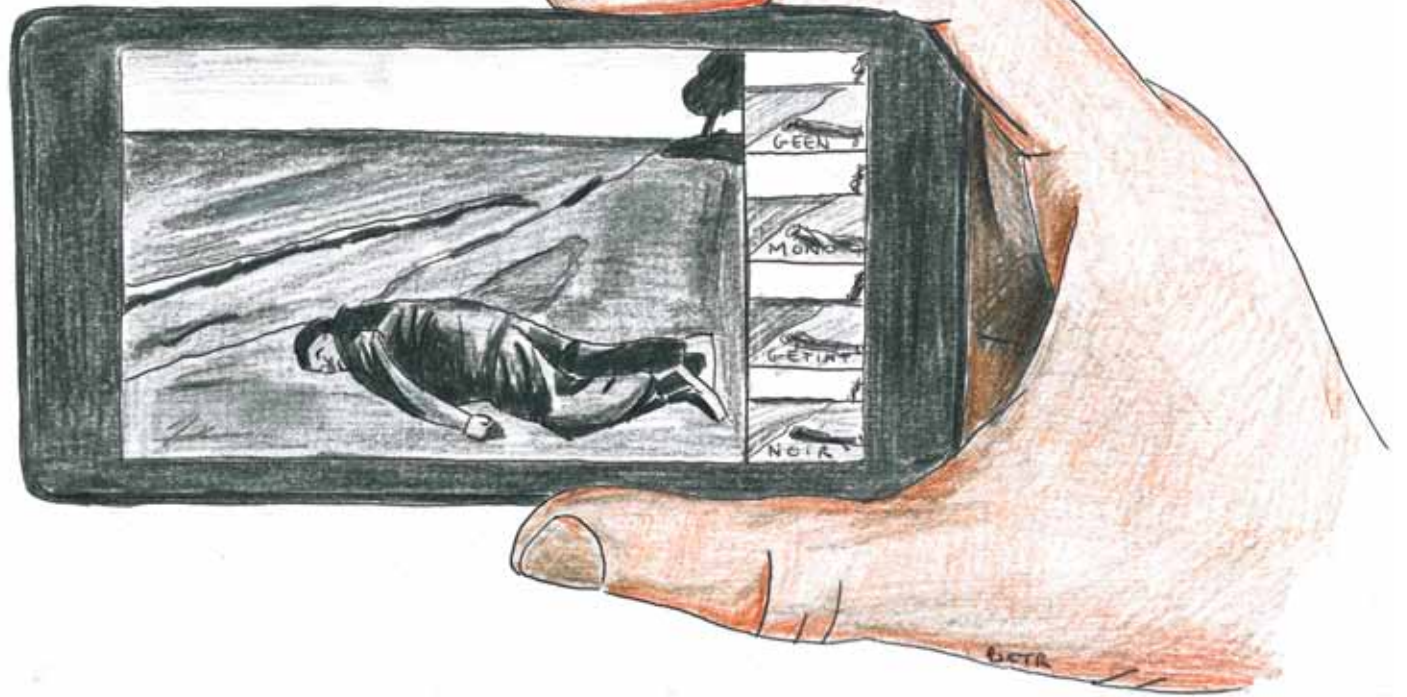
Dus bij deze een oproep voor het bieden van een uitweg uit armoede, voor een hervorming van het onderwijs en taalbeleid, voor een wereld waarin zoveel mogelijk mensen een perspectief kunnen hebben. Bij deze een oproep voor een kanaalplan 2.0. Een kanaalplan 2.0: voor Brussel, voor België, en als het kan, voor Europa.

QUINN VERMEERSCH

De Splinter bevat een persoonlijke mening. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

NA PLANKING NU COK
AYLANNING, DÉ NIEUWSTE
INTERNETRAGE

Deze week werpt Pjotr Hubin een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Het profiel

Onze vorming richt zich te veel naar profielen. Die beginnen echter te snel te veranderen. Meer kunnen en minder specifiek kennen is de boodschap.

“U past niet binnen het profiel dat wij zoeken.” Wat dacht u van deze: “Toch bedankt voor de moeite, maar u past niet in het plaatje.” Of deze klassieker: “U voldoet niet aan onze verwachtingen.”

Het is een pijnlijke realiteit. Zeker voor de meer dan 1600 werkzoekende industrieel ingenieurs. En dan weten dat er meer dan 2600 openstaande vacatures zijn (zie voorpagina). Slik.

In een inleiding tot filosofie las ik ooit: “De enige echte kennis is specifieke kennis.” Dat zal die werkzoekende industrieel ingenieurs een worst wezen. Want wat gebeurt er wanneer systemen veranderen? Dan ben je vet met al die specifieke kennis.

Zeker voor de exacte wetenschappen is de tijd voorbij dat iemand zonder bijscholing een hele carrière zocht is. Ook federaal minister van Werk Kris Peeters spreekt in het artikel over competenties en skills die constant bijgeschaafd moeten worden. *Lifelong learning. It's a thing.*

Kunnen, in plaats van alleen kennen. Het is de gedachte achter de extra focus op stages. Het is de drijfveer voor onderwijsvernieuwingen die een alternatief bieden voor het klassieke hoorcollege. Want laten we wel wezen, wat een dokter goed maakt is niet zijn reproductieve kennis, maar net zijn kritische bagage. Zijn kunnen die technische achtergrond om te zetten naar de dagelijkse realiteit.

Het plaatje van het probleemoplossend denken is ondertussen al grijsgedraaid in het onderwijsdebat. Tot treurens toe discussieert men over het verschil tussen leren en leren leren. De ene gelooft niet in een bredere aanpak. Voor de ander kan het dan weer niet algemeen genoeg zijn.

Ook binnen de KU Leuven woedt de zoektocht naar de juiste balans. Met de zogenaamde Studium Generale (zie artikel p.17), wil de universiteit in de toekomst een interdisciplinair bachelorvak invoeren die de algemene vorming van elke afgestudeerde moet versterken en een kritische blik moet meegeven.

Klinkt goed, nietwaar? Op een concrete uitwerking blijft het wachten. Zoals dat zo vaak gaat met onderwijsvernieuwingen.

Ondertussen zitten er nog te veel studenten op een quasi apathische manier te luisteren naar een professor die zijn of haar les opdreunt. Scholastiek: ze is nog niet volledig weggevoerd. Hallucinant in tijden waar zo veel interactieve onderwijsvormen mogelijk zijn.

Allemaal gemakkelijker gezegd dan gedaan natuurlijk. Zulke nieuwe interactieve onderwijsvormen zijn doorgaans een stuk duurder dan klassieke onderwijsvormen.

Een moeilijke balans dus. Financieel en inhoudelijk. Toch moet de universiteit er dringend werk van maken.

Want de KU Leuven moet geen studenten afleveren die binnen de lijntjes passen. Ze moet studenten afleveren die zo gevormd zijn dat geen enkele lijn hen tegenhoudt. *Fuck* het profiel.

RODERIK DE TURCK
EN HEIDI VAN ROMPUY

Hoofdredacteur en redacteur Cultuur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

1612 WERKZOEKENDE VLAAMSE INDUSTRIEEL INGENIEURS TEGENOVER 2605 VACATURES

Vervolg van voorpagina.

Mismatch

Concrete oplossingen voor de profielvervaaging van industrieel ingenieurs zijn er nog niet, maar een diepere focus op aanvullende vaardigheden lijkt een voorname denkpiste. "Probleemoplossend denken en technische kennis blijven primeren binnen de richting, maar een aantal andere vaardigheden zoals beheersen van complexiteit, teamwork, bedrijfskundig en economisch inzicht, *team-leadership* en levenslang leren worden belangrijker in de toekomst," stelt Wauters.

"De opleiding Industrieel Ingenieur is heel erg technisch en bepaalde andere vaardigheden komen te weinig aan bod"

KRIS VANDER VELPEN,
PROFESSOR

Ook de aansluiting van afgestudeerden met de arbeidsmarkt speelt een rol volgens Wauters. Er worden relatief meer burgerlijk en bio-ingenieurs die aangeworven terwijl ze nog in de richting zitten dan industrieel ingenieurs.

Een betere afstemming tussen werkveld en opleiding is daarom absoluut noodzakelijk volgens de professor.

"We hopen dat het percentage gaat stijgen nu de industrieel ingenieurs een universitaire opleiding geworden is," vervolgt Wauters.

Inschrijvingen

Niet alleen afgestudeerde industrieel ingenieurs hebben het moeilijk, maar de richting zelf trekt minder ingenieursstudenten aan. "Twintig jaar geleden was de ratio afgestudeerden nog ongeveer vier studenten industrieel ingenieur voor elke burgerlijke ingenieur. Nu is dat bijna één op één," vertelt Kris Willems, decaan van de faculteit Industrieel Ingenieurswetenschappen. Willems spreekt van een systematische achteruitgang.

"Sinds 1999 is de opleiding Industrieel Ingenieur de enige ingenieursopleiding waar het aantal ingeschreven generatiestudenten (*studenten die zich voor de eerste maal inschrijven voor een hogere opleiding,*

meteen na het beëindigen van het middelbaar onderwijs, red.) is gedaald. We zien weliswaar een stijging van het aantal generatiestudenten industrieel ingenieur sinds 2006, maar de 1703 inschrijvingen in 2014 zijn nog steeds bijna een kwart lager dan de 2234 inschrijvingen in 1999. Ook hierbij speelt de profilering een rol," beaamt ook professor Wauters de situatie.

Stage

Een manier om die profilering aan te scherpen is door een stage in te voeren. "Een externe peiling toont aan dat er een grote

bereidheid is binnen de bedrijfsweld voor een stage van minimum drie maanden," vertelt Wauters. Zo een stage past echter zeer moeilijk binnen een éénjarige master.

Heel concreet is die piste dus nog niet.

"Er moet via meer stages ingezet worden op interactie"

KRIS PEETERS,
MINISTER VAN WERK

"We hebben momenteel meer aanvragen voor stages dan we stages kunnen aanbieden binnen de opleiding," bevestigt decaan Willems het probleem.

Rollen

Een andere optie waar aan gedacht wordt binnen de faculteit is het implementeren van de drie rollen *operational excellence*, *customer intimacy* en *product leadership*

in de opleiding. "Studenten maken kennis met alle rollen in het eerste jaar en kunnen dan kiezen voor een van de drie waardoor ze beter kunnen inspelen op hun interesses en hun professional skills gericht kunnen ontwikkelen binnen de gekozen opleiding" vertelt Jonas Vermeulen, voorzitter Studentenoverleg Industrieel Ingenieurs. Over die optie moet evenwel nog verder nagedacht worden, benadrukt Vermeulen.

Postgraduaat

Een concretere oplossing ligt misschien in het éénjarige postgraduaat Innoverend Ondernemen voor ingenieurs dat al sinds de integratie bestaat. "De opleiding Industrieel Ingenieurs is heel erg technisch en bepaalde andere vaardigheden zoals teamwork en innovatie komen te weinig aan bod," vindt Professor Kris Vander Velpen, die doceert binnen het postgraduaat. In dat postgraduaat krijgen die vaardigheden wel een prominente plaats.

Volgens Vander Velpen zijn die vaardigheden van essentieel belang in het kader van levenslang leren. Dat levenslang bijscholen wordt in het werkveld van de ingenieurs zeer belangrijk, omdat de technologische vooruitgang zich aan een hoog tempo voltrekt. Dat bevestigt ook federaal minister van Werk Kris Peeters, die er op wijst dat er "voor de nodige skills en competenties een constante bijscholing nodig is."

De financiering voor dat postgraduaat is toegekend door het Vlaamse ministerie van Werk en loopt dit jaar af. Volgens decaan Kris Willems is een dossier ingediend voor een verdere toekenning. Minister Muylers was niet bereikbaar voor een reactie.

2-jarige master

Een duurzamere oplossing voor het profileringsprobleem ligt volgens Willems in de tweejarige master. De in totaal vijfjarige opleiding zou dan meer ruimte bieden voor verdere profilering, maar ook de vergelijking verbeteren met het buitenland waar de opleiding vaak al vijf jaar duurt.

"We hebben iedereen op de werkgroep om een standpunt gevraagd. Naast de faculteit van de Industrieel Ingenieurs zijn ook de UHasselt en de UAntwerpen voorstander van een tweejarige master," vertelt Willems.

De cijfers van studie Industrieel Ingenieur 2020

1612 werkzoekende industrieel ingenieurs.

520 zijn ouder dan 50.

553 zijn tussen 30 en 50 jaar.

539 zijn jonger dan 30.

2605 openstaande vacatures.

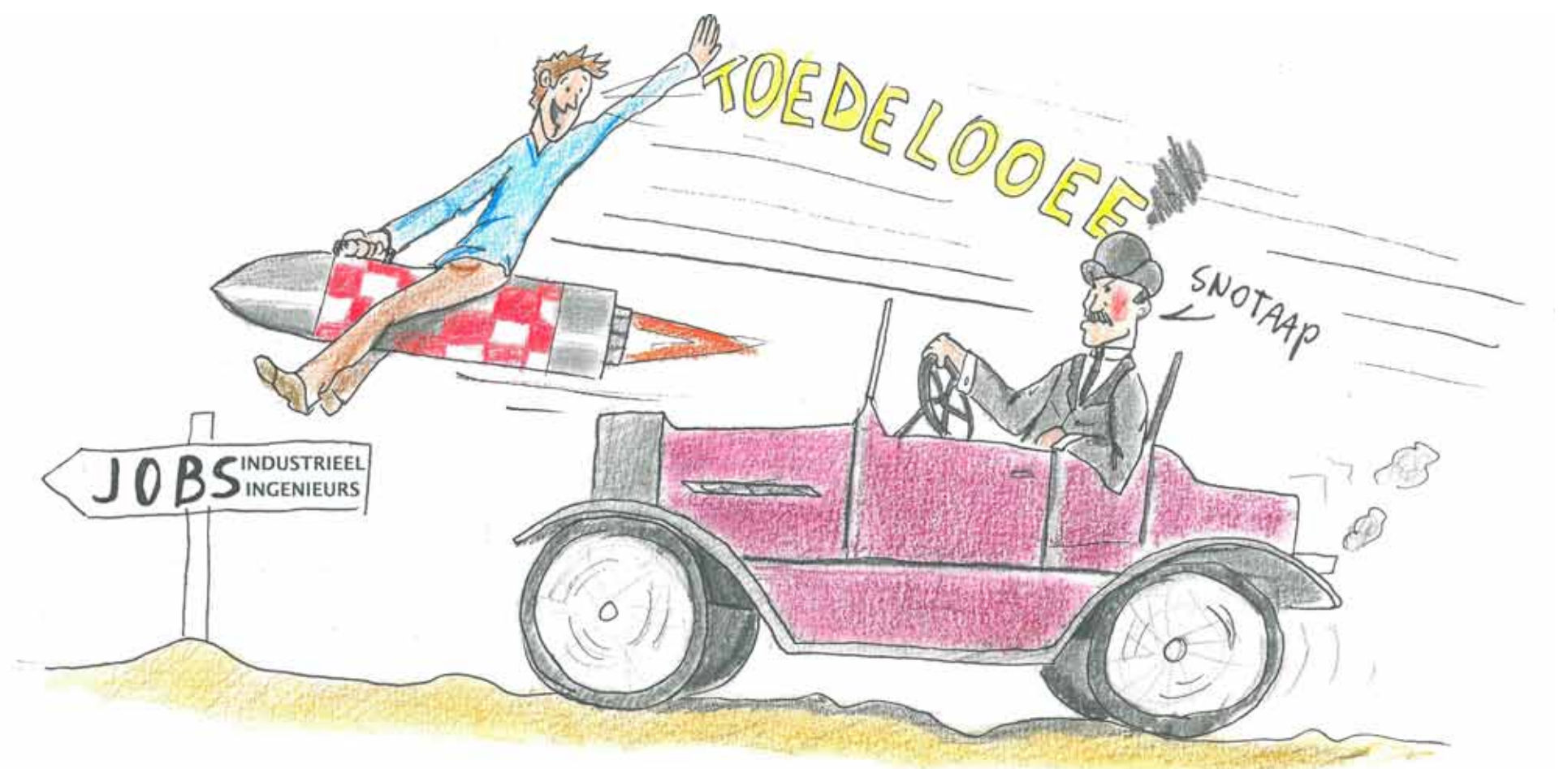
"De UGent ziet de tweejarige master voorlopig niet zitten en het standpunt van de VUB is op dit moment niet duidelijk voor ons," verklaart Willems de stand van zaken.

Minister Peeters roept zowel de universiteit, het bedrijfsleven als de overheid op om een betere afstemming van de opleiding met de arbeidsmarkt te verzekeren. "Er moet via meer stages ingezet worden op interactie. We hebben de verantwoordelijkheid er voor te zorgen dat jongeren vaardigheden en competenties aanwerven die ze ook effectief kunnen gebruiken in het arbeidsveld," aldus Peeters.

Op vrijdag 12 februari heeft de faculteit Industrieel Ingenieurswetenschappen professor Bert Lauwers verkozen tot nieuwe decaan. Op het einde van het academiejaar neemt professor Lauwers zijn functie op. Over voldoende werk op zijn bord hoeft hij zich alvast geen zorgen te maken.

VETO ZET RECHT

In Veto 4213 stond er op de voorpagina dat VOKA 50.000 euro wil bijdragen voor de bereikbaarheid van campus Proximus. Die informatie kwam vanuit een nota. VOKA ontkent nu dat het van plan is financieel bij te dragen in de kosten van het verhoogd busaanbod. "We zullen geen geld op tafel leggen" laat Kasper Demol, woordvoerder weten.

Onderwijs

PATROONSFEEST VAN KU LEUVEN VALT IN DE SMAAK

Community building met kinderziektes

Woensdag 10 februari viert de KU Leuven haar patroonsfeest. Een groot studentenfeest vult het klassieke concept van de eredoctoraatsuitreiking aan.

NAOMI BONNY

Jaarlijks viert de KU Leuven haar patroonheilige Maria op 2 februari. Op die dag reikt de universiteit ook eredoctoraten uit.

Omdat rector Torfs bij die viering ook de studenten wilt betrekken, vinden dit jaar de feestelijkheden plaats op woensdag 10 februari. De KU Leuven organiseert dan ook een groot studentenfeest in de universiteitshallen. De traditionele uitreiking van de eredoctoraten blijft behouden.

Academische grandeur

"Met eredoctoraten ontstaat er een wederzijdse, onverbreekelijke band. Iets dat met enige academische grandeur gevierd mag worden," zo verklaart rector Torfs de uitreiking van eredoctoraten. Dergelijke band creëert de KU Leuven dit jaar met "vier onderzoekers en twee personen van algemeen en cultureel belang."

Zo krijgt professor Chandrakasan een eredoctoraat voor zijn onderzoek en innovaties op het vlak van microchips. Dat de band wederzijds is, laat Chandrakasan blijken in zijn vleende woorden voor de KU Leuven. "Honorary doctorate is particularly meaningful coming from KU

Leuven, one of the world's leading universities."

Professoren J. Doudna en E. Charpentier ontvangen een eredoctoraat voor hun verwezenlijkingen op het vlak van DNA-onderzoek, in het bijzonder voor de ontwikkeling van het CRISPAR-Cas9-systeem. Professor Charpentier toont zich meteen (onbedoeld) ambitieus: "This is my first honorary doctorate. It recognizes the hard work and dedication of my team."

"De weinige keren dat we naar onze Waalse collega's kunnen opkijken, mogen we dat toch ook echt niet laten?"

RIK TORFS,
RECTOR KU LEUVEN

De laatste wetenschapper die de KU Leuven in de bloemetjes wil zetten was professor Carrie Menkel-Meadow. Haar promotor, professor Alain-Laurent Verbeke, spreekt zich extreem positief uit over haar verdiensten in

haar vakgebied van rechtten specifiek bemiddelingsrecht: "She is both a teaching legend and a research guru."

Twee andere persoonlijkheden krijgen ook een eredoctoraat. Auteur en cultuurcriticus Alessandro Baricco ontvangt een eredoctoraat als blijk van respect voor zijn literair-filosofisch oeuvre. De studenten krijgen voor de eerste keer de kans om ook een eredoctor naar voren te schuiven. Student Cédric D'hondt verdedigt hun keuze voor Peter Bouckaert. Opmerkelijk is dat D'hondt tijdens zijn sterk betoog vergeet op te merken dat de keuze voor Bouckaert van de studenten komt.

Een feest van iedereen

Laastgenoemde nieuwigheid past in het nieuwe elan van Rik Torfs. De rector wil van het patroonsfeest een echt community buildingevenement maken, hiervoor inspireert Torfs zich op de festiviteiten aan de Waalse UCL om de festiviteiten open te trekken naar de studenten toe.

"De weinige keren dat we naar onze Waalse collega's kunnen opkijken, mogen we dat toch ook echt niet laten? Laten we hen bewonderen wanneer het kan en voor de rest ons gemene zelf blijven," aldus Torfs.

"Het heeft weinig zin om die dingen te organiseren op een ogenblik waarop zelfs de studenten er niet van kunnen genieten," gaat Torfs verder.

Om de studenten nog meer bij te betrekken stelt de KU Leuven een gelegenheidsnieuwsdienst samen. Het Newslab brengt gedurende de hele dag een verslag voor en door studenten.

Grote contrasten

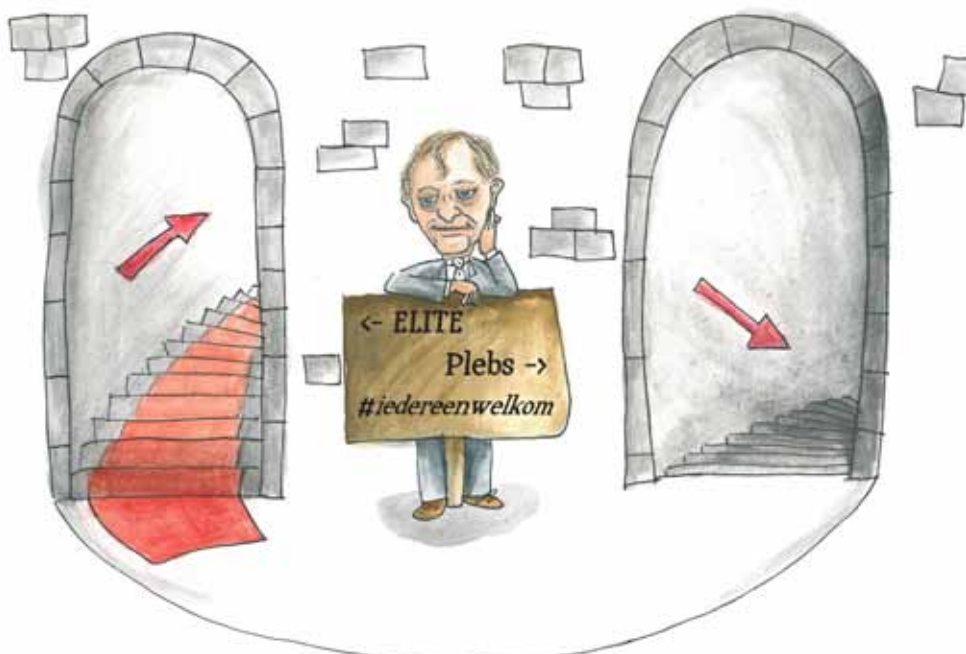
De democratisering van het feest zorgt voor meer kennis over het patroonsfeest bij de studenten. In schril contrast met de studentenparty beneden vindt een verdieping hoger echter de echte receptie van het academisch personeel plaats. De verschillen zijn frappant: vegetarische hapjes op dienbladen tegenover frieten van een frietkot buiten, cava tegenover bier uit plasticen bekertjes en harde bassen tegenover witloofhapjes met kaviaar. Gelukkig kan iedereen genieten van het brandalarm, veroorzaakt door de rookmachines beneden.

"Honorary doctorate is particularly meaningful coming from KU Leuven, one of the world's leading universities"

A CHANDRAKASAN,
EREDOCTOR KU LEUVEN

Ja, de studenten genieten van het gratis feest. De positieve reacties beneden liegen er niet om. Ondanks de grote kloof tussen de eerste verdieping en het gelijkvloers, zijn de studenten erg enthousiast over dit initiatief. Gratis eten en drank op de gezondheid van Moeder Maria, qua community building kan dat tellen.

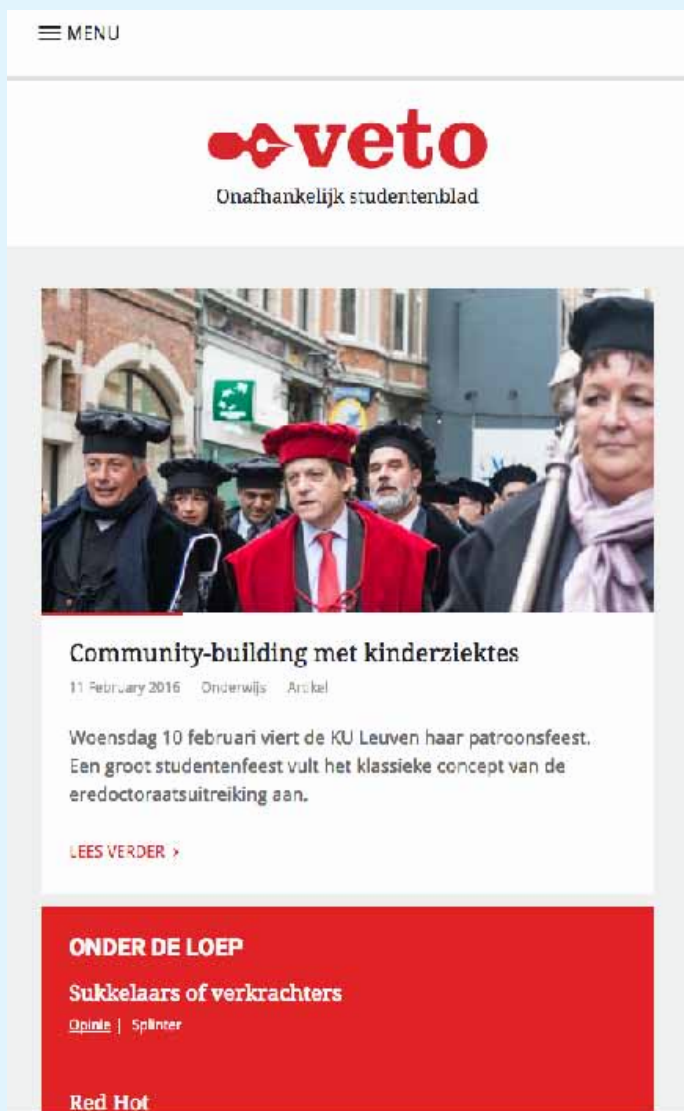
CARTOONS Karolien Favoreel

Bedankt voor de nieuwe site!

Deze mensen hebben door hun bijdrage aan de crowdfundingacties onze nieuwe site mee mogelijk gemaakt.

Sommige mensen hebben aangegeven anoniem te willen blijven. Zij staan natuurlijk niet in de lijst.

Thomas Leys
Michiel van Boxel
Jelle Mampaey
Joris Gevaert
Vincent Boulanger
Margot De Boeck
Roderik De Turck
Simon Grymonprez
Korneel De Schamp
Martijn Graumans
Sofie Paternoster
Kathleen De turck
Hendrik Delagrange
Geert De Turck
Mattijs Ameye
Karel Peeters
Rien Hoeyberghs
Elisabeth De Schutter
Nils Roofthoofd
Nik Grymonprez
Eric Van Rompuy
Stef Maelstaf
Jeroen Baert
Heidi Van Rompuy
Isabelle Saintmard
Viviane Geuffens
Ruth Devenyns
Edwin De Boeck
Marijke Vanderschot
Dominique Lisart
Stijn De Decker
Remco Sleiderink
MARC VERVENNE
Steven Vandervelden
Geert Robberechts
Wanne Van Hemelrijck

Brecht Oris
Klaus Ludwig
Christoph Meeussen
Bram Demulder
Anne-Marie Daumerie
Hanne Doms
Simon Souris
Bart Tuts
Fran Herpelinck
Caroline van Rhee
Thomas in't Veld
Koen Torremans
Het nieuwstedelijk Het nieuwstedelijk
Inge Geerardyn
Maarten Vander Cruyssen
Wim J. L. Knaepen
Paul Bijnens
Karolien Wilmots
Jens Cardinaels
Nieuws KU Leuven
Lucas de Jong
Andrée Ermgodts
Sander Medart
Jo Tollebeek
Kaat Wils
Veerle Hoflack
Alexander Soetaert
isabelle delaere
Thomas Cliquet
Roel Moeurs
Nils Roofthoofd
Annelore Vriens
Herlinde Hiele
Paul-Emmanuel Demeyere
Marc Vercruysse

NIEUWE TOLEDO GELANCEERD

“Vorige versie was 1000 keer beter”

De nieuwe versie van Toledo lokt op Facebook meer negatieve dan positieve reacties uit. Het Toledoteam plant een feedbackronde na twee maanden van gewenning.

RODERIK DE TURCK

De KU Leuven lanceerde vorig semester al een beta-versie van de nieuwe Toledo die voor alle studenten toegankelijk was. Sinds dit semester krijgen studenten die nieuwe versie standaard te zien. Meteen een aanleiding voor sommigen om hun ongenoegen te uiten.

“Nog altijd even gebruiksvriendelijk en tijdsinefficiënt... Stimuleert alvast om er minder gebruik van te maken” valt er te lezen op de facebookpagina van de KU Leuven. Wat verder staat dan weer “een ramp op mobiel toestel” en “onoverzichtelijk en zeer lastig om tot in het KU Loket te geraken.” Anderen formuleren hun ongenoegen dan weer met de nodige

humor: “De grootste uitdaging sinds mijn inschrijving!”

Feedback

“De feedback wordt gecapteerd,” reageert Wim Machiels van het Toledoteam. “Deze versie van het portaal houden we twee maand live. Het is een verandering en ook al is iets beter, kost het vaak moeite om dat te verwerken. De meeste negatieve reacties vallen dan ook te kaderen onder de noemer “het is wennen”” vervolledigt Machiels zijn uitleg.

Binnen een aantal maanden gaat het Toledoteam terug actief een feedbackronde organiseren. Toch wil Machiels alvast benadrukken dat over alle veranderingen

aan Toledo lang is gediscussieerd, ook met studenten bij. “Nog voor de beta-versie gelanceerd is, zijn we naar de studenten getrokken met mock-ups,” aldus Machiels.

“De meeste negatieve reacties vallen dan ook te kaderen onder de noemer het is wennen”

**WIM MACHIELS,
TOLEDOTEAM**

Ook Pieter Van den Berghe, ICTS-verantwoordelijke bij de Studentenraad KU Leuven, lijkt niet onder de indruk van de bezwaren. “Op de facebookpagina van de KU Leuven zijn wat negatieve reacties gekomen, maar zelf hebben wij geen klachten binnengekregen. Ik stel

mij vragen bij hoe relevant die reacties zijn.”

Machiels kan zich wel vinden in enkele bezwaren en heeft alvast een paar suggesties: “Het klopt dat de blokken overweldigend kunnen overkomen. De lijstweergave die je kan selecteren helpt daarbij.”

Studenten kunnen nog steeds kiezen voor de oude versie van Toledo. “Als veel studenten voor de klassieke weergave kiezen, zijn we gefaald in onze opdracht,” besluit Machiels.

Te weinig mankracht

Een app voor Toledo zal er alvast niet komen. De ontwikkeling en het onderhoud van een app voor drie besturingssystemen (Apple, Android en Microsoft) blijkt te veel gevraagd. “We hebben daarvoor eenvoudigweg de mankracht niet. Ons team bestaat uit 11 personen,” legt Machiels uit.

Van den Berghe toont veel begrip voor de beslissing: “De nieuwe Toledo past zich al aan aan de schermgrootte, waardoor mobiel surfen zeer gemakkelijk wordt.”

Internationaal

BELGEN DIE WONEN IN BURUNDI GETUIGEN OVER DE HUIDIGE SITUATIE

(Over)leven in Burundi

Burundi staat op de rand van een burgeroorlog volgens de Verenigde Naties. Twee Belgen in Burundi vertellen hoe het dagelijkse leven toch verdergaat.

BRECHT CASTEL

Johan en Ruth* verhuisden enkele jaren geleden van België naar Burundi om professionele redenen. Ze wonen er graag, maar hun familie hier volgt het nieuws (*zie kader*) vaak met een bang hartje. Zelf denken ze niet aan vertrekken en benadrukken ze dat het leven gewoon doorgaat. Een leven dat voor veel Burundesez bepaald wordt door extreme armoede.

“Onafhankelijke media ontbreken”

JOHAN VANUIT BURUNDI

Hoe (on)veilig is het in de hoofdstad Bujumbura waar jullie wonen?

Ruth: "Als je de richtlijnen van de ambassade volgt, is het relatief veilig. De ambassade waarschuwt dat iedereen voor 20 uur thuis moet zijn. Indien mensen zich daar niet aan houden of als ze buiten het centrum van Bujumbura gaan, dan vergroot de kans om overvallen te worden. De kleine criminaliteit stijgt."

Zijn de Burundesez bang?

Johan: "De Burundesez die niet gevlucht zijn, hebben voldoende werk om het hoofd boven water te houden en zijn niet bezig met politiek. Vrije media zijn hier vrijwel onbestaande. Mensen worden geïnformeerd via gsm over wat er gebeurt."

"Gezien het ontbreken van onafhankelijke media en de greep van de partij op het dagelijkse leven, glijdt Burundi af naar een eenpartijstaat. Van de 250.000 vluchtelingen merken wij zelf in de hoofdstad niets."

In hoeverre gaat het dagelijkse leven door?

Johan: "Voor de doorsnee Burundesez is overleven de prioriteit. Op het platteland proberen ze dat te doen met hun lokaal gekweekte groenten. Die verkopen ze langs de kant van de weg."

"In de stad Bujumbura is het bevolkingsaantal de laatste jaren ferm gestegen. Van een half miljoen tot bijna een miljoen in amper tien jaar tijd. Dat resulteert nu in veel werkloosheid, bedelaars en verkopers van prullaria."

Wat vind je van de berichtgeving over Burundi in de Belgische media?

Johan: "De politiek en het interne conflict komen uitvoerig en soms tendentius aan bod, maar het gaat veel te weinig over het land en haar bevolking. Het leven van de gewone Burundesez wordt uit het oog verloren. Zo is

sinds mei 2015 het toerisme in Burundi volledig stilgevallen, wat voor nog meer werkloosheid zorgt."

Geen vooruitgang

Jullie hebben zelf ook een Burundese kok?

Johan: "Ja, veel Burundesez in Bujumbura werken bij expats zoals wij. Gemiddeld werken zo'n drie personen per huis: twee wachters en een tuinman of kok. Met hun inkomen moeten ze niet alleen hun kroostrijke gezin onderhou-

schaars. Op het platteland, in de afgelegen *collines* zijn die basisbehoeften sowieso afwezig. Een oplossing voor de welstellenden is een bijna onbetaalbaar zonnepaneel van 650 euro, waarvoor hij de rest van zijn leven moet werken."

"In Burundi geldt jammer genoeg het adagium: morgen zien we wel".

Een langetermijnplanning bestaat niet, dat is ook een van de redenen waarom het land niet vooruitgaat."

“Het gemiddelde inkomen is één euro per dag”

RUTH VANUIT BURUNDI

den, maar ook hun broers en zussen. Het probleem is dat dit slechts een schijnconomie is, want bij verhuis van de expats vallen die mensen zonder werk."

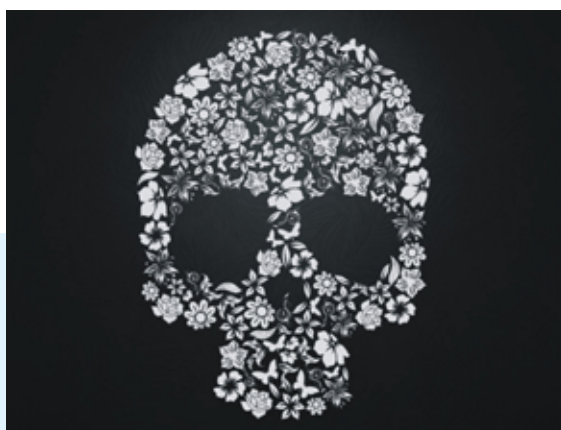
Burundi is een van de armste landen ter wereld. Wat betekent dat?

Ruth: "Het gemiddelde inkomen van een arbeider is één dollar per dag. Daarvoor werkt hij de ziel uit zijn lijf - want werken kunnen ze wel - zonder moderne middelen en de nodige beschermingsmaatregelen."

"In de buitenwijken van Bujumbura ontbreekt elektriciteit vaak en is water

VN vreest voor burgeroorlog

Burundi is een voormalige Belgische kolonie in Centraal-Afrika met ongeveer evenveel inwoners als ons land. Tussen 1993 en 2006 vond er een burgeroorlog plaats. De laatste weken en maanden is Burundi veel in het nieuws door nieuwe onrusten. De gewelddadigheden begonnen nadat president Pierre Nkurunziza zich in april 2015 ongrondwettig kandidaat stelde voor een derde ambtstermijn. In juli werd Nkurunziza opnieuw verkozen zonder oppositie. Meer dan 400 mensen verloren al het leven. Bij bloedige rellen tussen rebellengroepen en de ordediensten. 250.000 Burundesez zijn op de vlucht en de Verenigde Naties vrezen voor een nieuwe burgeroorlog.

WWW.CUYTHOEK.BE

OVER 100 BEERS

FREE WIFI

KITCHEN FROM 11 AM TILL 9 PM

PROBABLY THE BEST SPAGHETTI IN TOWN ONLY 8 EURO

BURGERS IN SEVERAL WAYS

KAPUCIJNENVOER 5 LEUVEN

INFO @ CUYTHOEK.BE

CANTUS HALL

NICE MUSIC

Internationale studenten leren de spreektaal

Nederlands spreken is voor internationale studenten vaak een hele opgave. Een docent Nederlands wil hier verandering in brengen.

PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

Nederlands is een moeilijke taal, wordt vaak beweerd. Sofie Begine doceert Nederlands aan anderstaligen in Brussel en probeert daar verandering in te brengen. Zij merkte op dat anderstaligen vaak moeite hadden met het verschil tussen de officiële standaardtaal en spreektaal. "Er zijn zo'n grote verschillen tussen het correcte Nederlands en de taal die we dagdagelijks gebruiken."

"Eind vorig jaar ben ik begonnen met *Goesting in taal* met daaraan gekoppeld een boekje Spoken Flemish - A Survival Guide for international students." Het boekje is een deel van het project, maar er zijn ook workshops in samenwerking met Pangaea om internationale studenten de spreektaal bij te brengen."

JONGE AMERIKANEN VALLEN VOOR BERNIE SANDERS

“Sanders is als socialist voor Amerika de Antichrist”

Binnenkort kiezen de Verenigde Staten een nieuwe president. De atypische kandidaat Bernie Sanders ligt goed bij jonge Amerikaanse kiezers.

MARGOT DE BOECK

“Jonge Amerikanen zijn teleurgesteld in het politieke systeem. Het establishment heeft het moeilijk om beslissingen te maken die de Amerikaanse samenleving daadwerkelijk veranderen,” doceert professor Amerikaanse politiek Ken Kennard.

“Als je kijkt naar de steun voor Bernie Sanders, zie je dat dat een grote groep jonge mensen is,” vervolgt Kennard. Sanders is een van de democratische kandidaten. “Sanders is een anti-establishment kandidaat, ondanks zijn plaats in het congres. Hij noemt zichzelf een socialist. In

Amerika komt dat bij wijze van spreken overeen met zeggen dat je de Antichrist bent.”

Literatuurstudent Charlie komt uit de Republikeinse staat Idaho en is christen. Toch is hij van plan om voor Bernie Sanders te stemmen: “Sanders belooft dat alles zal veranderen. Ik ben me ervan bewust dat zijn idealen niet realistisch zijn.” Sanders belooft onder meer gratis onderwijs. “Hij zet jonge mensen aan het denken en hij overtuigt hen omdat hij steeds hetzelfde blijft zeggen.”

Dat gaat minder op voor de andere democratische kandidaat, Hillary Clinton. Zij doet het niet alleen

minder goed onder jonge, maar ook onder vrouwelijke kiezers. Kennard analyseert: “Vrouwen stemmen niet

“Hillary vindt moeilijk een taal waarmee ze jongeren overtuigt”

KEN KENNARD,
PROFESSOR AMERIKAANSE
POLITIEK

voor Hillary. Ik hoor van vele vrouwelijke vrienden dat ze haar niet vertrouwen. Wie haar wel steunt, is vaak al ouder. Ze vindt het moeilijk om een taal te vinden waarmee ze jongeren kan overtuigen.”

Tegenstander Sanders is nochtans zelf al 74 jaar oud. “Sanders heeft iets, een zekere x-factor. Hilary heeft een verheven uitstraling, die tegen haar werkt. Niemand dacht ooit van Sanders dat hij het zo ver zou schoppen, wat ervoor zorgt dat hij er relaxed uitziet.”

Trumpfans

Aan de Republikeinse zijde is het vooral Donald Trump die veel onder de aandacht komt. “Er is een grote minderheid die het verhaal van Trump geloven dat moslims en migranten de blanke Angelsaksische Amerikanen onderdrukken. Een deel van hen is jong, maar zij zijn niet de grootste groep,” vertelt Kennard over de miljonaire.

Toch waarschuwt Kennard ook voor de eventuele negatieve invloed van de uitspraken van Trump. “Jonge mensen hebben vandaag de dag de meeste zorgen over hun toekomstperspectieven. De verhalen

van Trump vinden zo wel enige voedingsbodem, meer dan voordien. De onzekerheid over de toekomst van Amerika speelt daarin een grote rol.”

Charlie heeft niet zo veel Trumpfans in zijn vriendenkring: “Voor Trump zijn heeft iets emotioneels. Trump maakt van politiek een televisieshow. Het gaat niet om politieke hete hangijzers, maar om winnen. Trump is een winnaar, die voortdurend een ingebeelde vijand bestrijdt.”

The Daily show

“De retoriek van revolutie is er aan Republikeinse en Democratische kant,” vindt Charlie. “Maar de revolutie van Sanders lijkt me een eerwaardiger doel.” Toch heeft Trump ook een goede kant, stelt Charlie: “Voordien was ik niet echt betrokken in politiek. Trump zorgt ervoor dat meer mensen zich politiek engageren. Wat

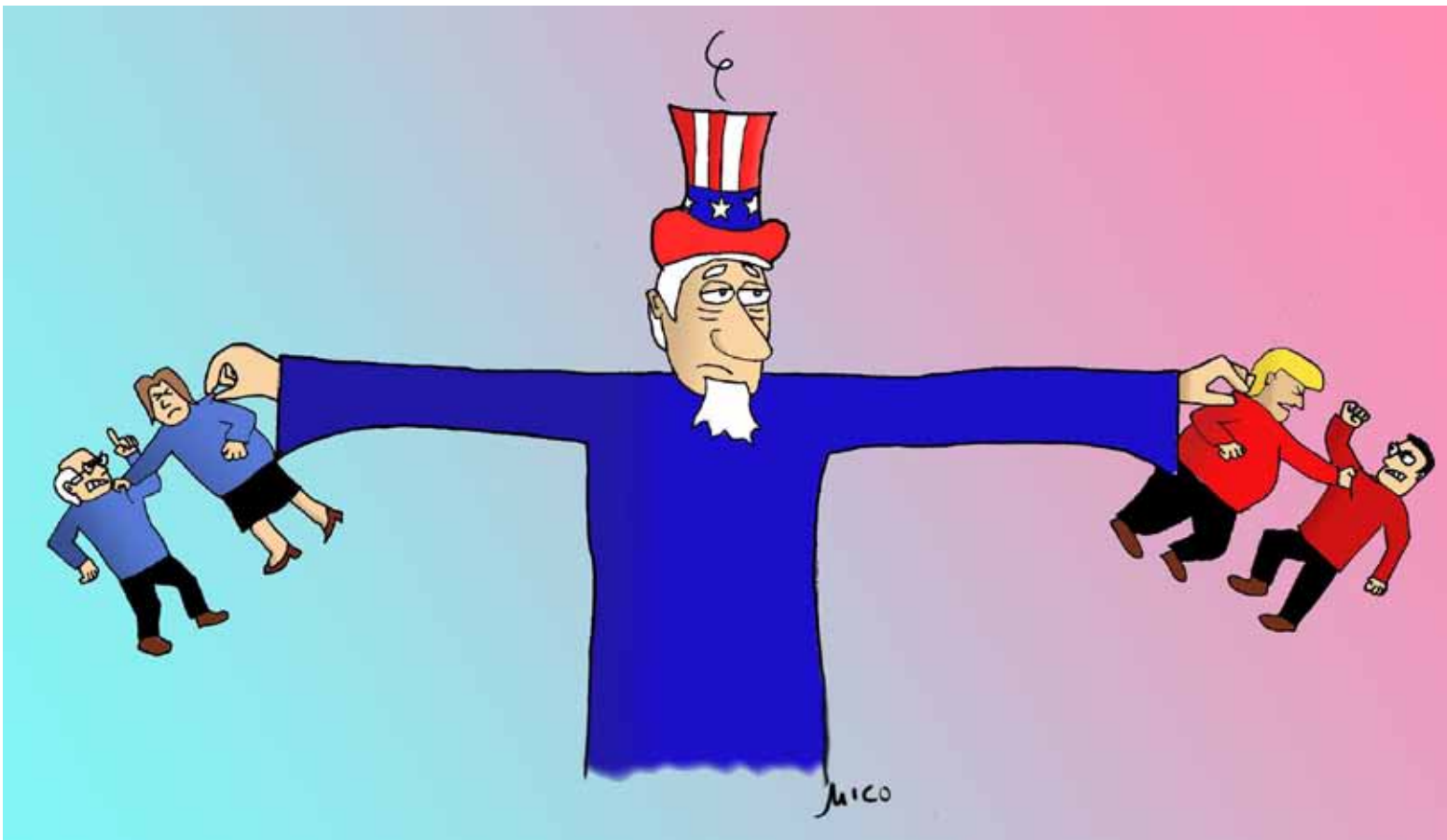
“Ik weet dat Sanders' idealen niet realistisch zijn”

CHARLIE,
AMERIKAANSE STUDENT

hij zegt, is niet perfect, maar mensen horen hem wel en worden door hem aan het denken gezet.”

Volgens Charlie is er een omslag bezig onder Amerikaanse jongeren en hun interesse in politiek. “Ik weet niet hoe mijn interesse voor politiek is ontstaan. Humoristen als Jon Stewart en Steven Colbert van *The Daily Show* hebben daar een rol in gespeeld. Ik vond hen grappig en wilde er meer van weten.”

Charlie is er zelf niet helemaal uit: “Politiek wordt meer gepopulariseerd, daarin spelen ook sociale media een rol. Maar dat belemmert misschien ook wel de noodzakelijke activiteiten zoals het goedkeuren van wetten.”

CARTOON Michiel Jacobs

Het doel van Begine is om internationale studenten en *locals* dichter bij elkaar te brengen. “Via dit project wil ik hen toegang geven tot de echte taal,” licht Begine toe. “Als Vlamingen Nederlands spreken tegen anderstaligen doen ze dat vaak alsof ze tegen een kleuter spreken. Daardoor gaat er veel authenticiteit en warm contact verloren.”

Respect

Begine stelt dat de Vlamingen het de internationale studenten vaak ook moeilijk maken om spreektaal onder de knie te krijgen. “Een grote uitdaging voor internationale studenten die Nederlands

willen leren is het feit dat de Vlamingen zelf heel snel naar het Engels switchen. Dus diegenen die Nederlands willen leren hebben vaak moeite om te oefenen.” Het aanleren zelf gaat volgens Begine wel erg vlot. “Ik vertrek altijd vanuit dagdagelijkse situaties, daardoor pikken anderstaligen heel snel het Nederlands op.”

Voor Miguel, een Spaanse uitwisselingsstudent, is Nederlands leren een absolute noodzaak. “Ik volg een Nederlandstalige Bachelor en daarom heb ik een cursus gevolgd aan het ILT (*instituut voor Levende Talen, red.*)”

Toch is het leren van de lokale taal volgens hem ook een zaak van respect. “Door de lokale taal te leren toon je dat

“Vlamingen spreken Nederlands tegen anderstaligen alsof ze tegen een kleuter spreken”

SOFIE BEGINE, GOESTING IN TAAL

je interesse hebt in het land en de cultuur waar je verblijft.”

Achilles uit Griekenland stelt dat kennis van het Nederlands noodzakelijk is voor het vinden van een job in Vlaanderen. Tajana uit Slovaakse heeft een meer prozaïsche reden om Nederlands te leren. “Mijn lief is Nederlandstalig.”

Volgens Miguel leren niet veel Erasmusstudenten Nederlands. “Het is geen algemene trend onder de Erasmusstudenten om Nederlands te leren,” vertelt hij.

Begine beaamt dit, maar zij stelt dat heel wat uitwisselingsstudenten vaak wel de moeite doen om Nederlands te leren als ze langer dan een jaar in Leuven blijven.

Student

OPENDEURDAG VOOR RESIDENTIES MET PROGRAMMA

“Hier is geen avondklok”

Vorige week konden geïnteresseerde bewoners voor volgend academiejaar al een kot bezoeken. Da's vroeg, maar de residenties met een programma van de KU Leuven zijn dan ook niet zomaar koten.

JASPER VAN LOY EN
ANNELEEN VAN KUYCK

De Leuvense kotenmarkt is een wirwar van verschillende soorten koten en residenties. "Uiteraard is er het verschil tussen de privémarkt en de residenties van de universiteit," zegt Rebecca Jonkers, verantwoordelijke van het Amerikaans college. "Binnen die laatste groep vind je de residenties met een programma." (zie kader).

Dat programma kan heel breed gaan en is uniek voor elke residentie, maar het codewoord is sociale samenhang. "In veel residenties wordt er een kotmaaltijd georganiseerd. Op de gangen van UP vullen we dat bijvoorbeeld aan met een paar teambuildingsweekends," zegt Laura Deferm van UP. "Vaak wordt er ook een bijkomend engagement verwacht, bijvoorbeeld naar een lezing gaan of aan vrijwilligerswerk doen."

"De residenties van de KU Leuven werken met tienmaandencontracten, wat de prijs uiteraard drukt," zegt Jonkers over het financiële plaatje. "We kunnen ook rekenen op de technische dienst van de KU Leuven."

Deferm wil ook enkele broodjeaapverhalen over de residenties uit de wereld helpen. "Dat wij een avondklok zouden hebben, is al vijftien jaar achterhaald. Je loopt hier binnen en buiten, mät wie

FOTO Anneleen van Kuyck

je wil, maar na 23 uur hoort het rustig te zijn als op een ander kot," lacht ze.

Kotverantwoordelijke

Joeri De Smet is verantwoordelijke in het Heilige Geestcollege, een residentie met

“Op het einde van het jaar ken je bijna iedereen die hier woont”

SOFIE, BEWONER AMERIKAANS COLLEGE

een voornamelijk christelijk programma. "Hier wonen enkele buitenlandse pries-

ters, voor de rest allemaal mannelijke studenten," zegt De Smet tijdens zijn rondleiding. "Voor andere zaken zoals bezoek maken wij geen onderscheid. Bewoners mogen dus ook meisjes uitnodigen. Ook op onze themafeestjes is iedereen van harte welkom."

Een gelijkaardig verhaal heeft Bram, praesidiumlid van het Amerikaans College. "Elke twee weken organiseren we een activiteit, zoals een kroegentocht of een kerstmarktje," zegt Bram. "De kamers zijn eerder klein, maar de ruime gemeenschappelijke keuken maakt veel goed. Het gemeenschapsleven maakt het kot dan ook zo tof."

Het zijn allemaal argumenten die David zouden kunnen overtuigen. Zijn zus Sofie, die al drie jaar kot op zit in het LEO XII-college en er kotverantwoordelijke is, blijkt echter het cruciale element te zijn.

Zij is dan ook trots op haar kot. "Op het einde van het jaar ken je bijna iedereen die hier woont. Je krijgt heel veel steun van mensen om je heen en bent nooit alleen."

"De sociale projecten zijn leuk om te doen," zegt Sofie. "Het wordt verondersteld dat je eraan bijdraagt. Tegelijkertijd verwacht niemand van jou wat je niet kan

“Dat wij een avondklok zouden hebben, is al vijftien jaar achterhaald”

LAURA DEFERM (UP)

geven en zal niemand je scheef bekijken als je verstek geeft om te studeren."

DRIE KEER MEER PILATES

Sportcentrum pakt wachtlijsten aan

De inschrijvingen voor de sportsessies van de universiteit gingen vorige week van start. Het Universitair Sportcentrum pakt de problemen met de lange wachtlijsten van een aantal populaire sporten aan.

MARGOT DE BOECK

Vorig academiejaar stonden 500 studenten op de wachtlijst voor de pilates-sessie. Een uitbreiding van het aanbod en een parallel traject waarop studenten zich wekelijks kunnen inschrijven moeten deze problematiek verhelpen.

"We zagen dat ondanks een sessie volzet was, soms maar de helft van de studenten kwam opdagen," licht Pieter van Kelst, beheerder van de het Universi-

tair Sportcentrum toe. Naast de betalende sessie die semestriäel is, is er daarom nu ook een gratis traject waarop je je wekelijks kan inschrijven.

Studenten vinden het niet helemaal duidelijk of de inschrijvingen op de website in volgorde worden behandeld. Van Kelst benadrukt dat de inschrijvingsprocedure eerlijk verloopt: "De inschrijvingen verlopen eerlijk, want we zorgen ervoor dat ie-

deren in volgorde behandeld wordt."

Daarnaast kan je inschrijving via de website lang duren: "Aangezien veel mensen zich aan het begin van het semester inschrijven, is er enige vertraging op de site," geeft Van Kelst toe. "Bij de leverancier blijven we hameren op betere snelheden en met nieuwe software volgend jaar verwachten we wel verbeteringen."

Nieuwe sporthal

Van de populairste sporten is het aanbod bovendien uitgebreid. "Het aantal plaatsen voor pilates is van 48 naar 148 plaatsen verdrievoudigd," weet Van Kelst. Daarnaast zijn de sessies van figuurtraining en bodypower verdubbeld.

"We hebben een zeer dynamisch aanbod, dat we elk jaar

Naast de betalende sessie is er nu ook een gratis traject waarop je je wekelijks kan inschrijven

opnieuw evalueren," vertelt Van Kelst. "Het gaat om een verschuiving in ons aanbod, waarbij we een extra lesgever moeten aanstellen; maar als de

studenten blijven opdagen loont zich dat."

Om de extra sessies te kunnen organiseren, daalt wel het aantal van de *slots* waarin studenten zelf de sporthal kunnen gebruiken om een eigen sportsessie te organiseren.

"De indoor infrastructuur is volledig bezet tijdens de avonden voor studentensport, daarom investeert de universiteit in nieuwe sportinfrastructuur," vertelt Van Kelst. Aan het begin van het academiejaar opende al een nieuwe atletiekhal, waarin vanaf volgend academiejaar ook andere sportsessies naast atletiek zullen worden georganiseerd. De nieuwe sporthal wordt verwacht voor academiejaar 2017-2018.

Vrij verenigd

“LDS is geen praatclub”

JASPER VAN LOY

ICHTUS

Ontstaan? “Zo’n 35 jaar geleden zijn we opgericht vanuit de koepelvereniging International Fellowship of Evangelical Students,” zegt voorzitter Mark Dollekamp. “Vandaag telt Ichtus Leuven zo’n 50 leden, maar er zijn ook in andere studentensteden afdelingen van Ichtus.”

Doel? “We willen een open gemeenschap zijn voor studenten, ter ere van God. We zoeken wie Hij is, maar vanuit een hele open *mindset*. We positioneren ons in het evangelisch christendom, maar we hebben studenten gehad vanuit allerlei verschillende achtergronden. Op dit moment hebben we zelfs enkele leden die niet geloven. Zij zijn aangekomen door het gemeenschapsleven en zijn benieuwd naar wat we doen en waarom we dat doen.”

Activiteiten? “Om de twee weken komen we samen met de hele groep voor een spannende activiteit of een lezing, soms gecombineerd met wat liederen en een tijd

van gebed. In de andere week houden we een kringavond. In groepen van acht mensen doen we dan aan bijbelstudie, begeleid door studenten.”

Lid worden? “Om lid te kunnen worden, volstaat het om in te schrijven op een online

“Op dit moment hebben we enkele leden die niet geloven”

MARK DOLLEKAMP, ICHTUS

inschrijvingslijst. Je moet ook onze statuten onderschrijven, wat niet betekent dat je de geloofsbasis hoeft te onderschrijven waarin Ichtus zich profileert. Ons inschrijvingsgeld bedraagt tussen 15 en 40 euro. Het exacte bedrag mag je zelf kiezen.”

LEUVEN DEBATING SOCIETY

Ontstaan? “We zijn een jonge vereniging,” zegt medeoprichter Brian Adeleye. “LDS bestaat sinds november 2014 en telt op dit moment een dertigtal leden.”

Doel? “Onze werking draait rond debatteren, meer bepaald het *British Parliamentary Debate*. Die gespreksvorm wordt internationaal vaak beoefend. In veel universiteiten bestaan zo een debatclubs dan ook al, maar in Leuven niet. Belgen draaien in veel disciplines nochtans mee met de besten, maar vaak missen ze de retorische vaardigheden. Door LDS willen we onze universiteit en ons land dan ook mee op de kaart zetten.”

Activiteiten? “Tot het vorige semester hebben we getraind. Binnen enkele weken is het eindelijk tijd voor onze eerste internationale wedstrijd. Onze activiteiten zijn op academische leest geschoeid. LDS is geen vrijblijvende praatclub, we

ICHTUS EN LDS

In het Leuvense verenigingsleven is er voor iedere student wat wils. Tweewekelijks stellen we twee minder bekende organisaties aan je voor.

“In de toekomst is de kans groot dat we de criteria verstrengen”

BRIAN ADELEYE, LDS

Lid worden? “Voorlopig is iedereen met interesse in welsprekendheid welkom. Vanaf dit semester vragen we wel twaalf euro lidgeld, al zijn er ook steunkaarten voor zes euro. Nu zijn we nog een kleine vereniging, maar in de toekomst is de kans groot dat we de criteria strenger maken of het lidgeld verhogen.”

OVER DE OPENLESDAGEN “Er hangt een aura van concentratie”

Vorige week was het krokusvakantie. Laatstejaars in het secundair onderwijs trokken dan ook massaal op ontdekkingstocht naar hun toekomstige studierichting.

JASPER VAN LOY

Al meer dan tien jaar organiseert de KU Leuven openlesdagen. Daarvoor sloten studenten soms al op eigen houtje aan. “Toen wist je nooit welke les je binnenviel,” zegt Isabelle Van Geet van de marketingdienst van de KU Leuven.

“Jongeren die zelf aansloten, waren vaak van thuis uit al vertrouwd met de universiteit. Via de openlesdagen bereik je andere doelgroepen en net diegenen die het meer nodig hebben en niet weten hoe het eraan toegaat.

Naast de lessen zelf biedt de KU Leuven ook een beperkt voordeel-pakket aan. Niet alle studenten komen uit de buurt van Leuven,” vervolgt Van Geet.

“Ook mensen die van ver moeten komen, willen we aanmoedigen om eens een les mee te pikken. Daarom bieden we hen een overnachting in een jeugdherberg aan. Daarna sprongen pas andere organisaties, zoals Alma, 30CC, STUK en Het Depot op de kar om bijvoorbeeld een bon mee in het pakket te krijgen. We werken enkel met organisaties waarvoor het een meerwaarde is dat studenten ze bezoeken.”

Volgens Van Geet is begrijpbaarheid het eerste criterium voor een interessante open les. “Sommige lessen zijn niet begrijpbaar zonder een uitgebreide voorkennis,” zegt Van Geet.

Welke lessen interessant zijn, kan elke faculteit zelf aangeven.

Niet interessant

Professor Veerle Darras doceerde drie open lessen in de bachelor biologie. Zij ziet heil in de openlesdagen.

“Het biedt een goed beeld van hoe de lessen aan een universiteit verlopen,” vindt ze. “Het is wel jammer dat de openlesdagen dit jaar samenvallen met de eerste week van het semester. De praktische informatie die we dan geven, is vaak niet interessant voor mensen uit het secundair onderwijs.”

Darras past haar doceerstijl niet aan. Wel reikt ze met kleine ingrepen haar bezoekers de hand. “Als de open les in het midden van een hoofdstuk valt, schets ik in een paar minuten waar we gebleven waren. Een moeilijke term licht ik soms even toe, ook als de bachelorstudenten die wel al kennen.”

Lightversie

Professor Bart Raymaekers, decaan van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, treedt Darras daarin bij. “Er wordt ons gevraagd om te doceren zoals gewoonlijk. Ik pols even of ze er effectief zijn en laat ze reageren. Los daarvan is het de bedoeling dat ze kennismaken met een les zoals die aan de universiteit gegeven wordt, niet met een lightversie ervan. Hoe meer we het zouden versimpelen, hoe minder het een realistisch beeld geeft.”

“De openlesdagen zijn een nuttig instrument om studenten te informeren,” zegt Raymaekers. “Met relatief weinig inspanning geef je studenten een accuraat

beeld van hoe het er in een universiteit aan toegaat.”

“Het is niet de bedoeling dat ze kennismaken met een lightversie van de les”

BART RAYMAEKERS, DECAAN
HOGER INSTITUUT VOOR
WIJSBEGEERTE

Na de les moraal filosofie, een van de opleidingsonderdelen die Raymaekers doceert, komen we

Marte, Mira en Caroline tegen op weg naar naar het toilet. “Interessante les,” klinkt het.

“Ik overweeg zeker om het te studeren.” Het verschil tussen secundair en hoger onderwijs is voor hen snel duidelijk: “Maturiteit. Er is veel minder gedoe en minder tijdverspilling. Er hangt een aura van concentratie, er wordt niet gedroomd of gebabbeld.”

In de grote hal van Groep T ontmoeten we Robin na de les elektronische schakelingen met zijn vrienden, die al industriële wetenschappen studeren. “De richting spreekt mij aan. Ik ga nog meer lessen volgen vandaag,” zegt hij. “Er was verrassend veel interactie tussen de prof en de studenten.”

“Sommige lessen zijn niet begrijpbaar zonder een uitgebreide voorkennis” vertelt Isabelle Van Geet, marketingdienst KU Leuven
CARTOON Martijn Stoop

De Vetofotografen legden verdwaalde Veto's vast op hun gevoelige plaat. FOTO's Kalina De Blauwe

ScherpGesteld

Sociaal

STAD LEUVEN VERSLIKT ZICH ANDERMAAL IN MOBILITEITSDOSSIER

WTF lussensysteem?

Concreet zal Leuven opgedeeld worden in vier lussen. Het is de bedoeling dat automobilisten zich enkel nog via die lussen kunnen verplaatsen. Elke lus bedient dan één segment van de stad. Het zal ook niet mogelijk zijn om door de binnenstad over te gaan van het ene segment naar het andere. Door die doorsteken weg te halen, kan de stad het sluipverkeer verminderen en de voetgangerszone vergroten. Voor concrete maatregelen is het wachten tot de persconferentie op dinsdag.

De precieze inhoud van de circulatieplannen blijven niet gekend tot de persconferentie dinsdag. Vrijwel zeker is dat de huidige voetgangerszone wordt uitgebreid tot de eerste middeleeuwse omwalling. Hierdoor sneuvelen enkele bovengrondse parkeerplaatsen, waarschijnlijk op het Hogeschoolplein, het Smoldersplein, het Damiaanplein, het Herbert Hooverplein en op termijn de Vismarkt. De timing van het al dan niet verkeersvrij maken van de Vismarkt hangt af van de nieuwe parking De Bruul. Er volgt tevens een herinrichting van deze straten en pleinen.

FOTO Bavo Nys

Vervolg voorpagina

“De plannen voor de nieuwe verkeerscirculatie zijn wel degelijk van de dienst Ruimtelijke ordening en planning van de stad,” benadrukt schepen van Ruimtelijke Ordening Carl Devlies (CD&V). “De werf van Leuven Klimaatneutraal kadert binnen dat geheel, maar het project zelf wordt door de stad gestuurd.”

De versnelling ging zelfs zo snel dat het schepencollege er initieel aan dacht om het circulatieplan al te laten goedkeuren op de gemeenteraad van februari.

In al haar enthousiasme vergat de stad echter een cruciale partner: de KU Leuven. “De stad is in een stroomversnelling terecht gekomen en daar waren wij niet in betrokken,” vertelt Katlijn Malfliet, vicerector Duurzaamheidsbeleid van de KU Leuven.

“Wij als KU Leuven moesten als eerste worden geconsulteerd”

KATLIJN MALFLIET, VICERECTOR
DUURZAAAMHEIDSBELEID KU LEUVEN

“Eén van de schepenen vroeg me of wij op de hoogte waren van wat aanvankelijk vrij snel ging worden gerealiseerd. Ik heb hen dan gevraagd om meteen toelichting te komen geven op het Gemeenschappelijk Bureau (GeBu, hoogste orgaan binnen KU Leuven voorgezeten door de rector, red.).”

Midden januari presenteerde Van Reeth samen met een stadsmedewerker de nieuwe plannen, die evenwel nog niet waren goedgekeurd door het schepencollege, op het Gemeenschappelijk Bureau. Het GeBu viel uit de lucht en reageerde negatief.

“Tijdens die presentie op het GeBu waren wij nog in de veronderstelling dat de plannen in februari op de gemeenteraad gingen komen,” aldus Malfliet. “Er was wel enige verontwaardiging, ja. Wij vinden dat wij als KU Leuven de eerste zijn die in dat proces moeten geconsulteerd worden.”

Ook de rector reageerde. In een brief aan Louis Tobback vroeg hij de burgemeester om meer inspraak bij de circulatieplannen. “Met het GeBu was er helemaal niet afgestemd. Dat was verrassend,” zegt rector Rik Torfs.

“Er zijn twee redenen waarom we niet tevreden waren,” gaat de rector verder. “Ten eerste was er onvoldoende voorafgaande afstemming met de universiteit. Ten tweede hadden we moeilijkheden met de aanpak, meer bepaald met de stijl waarin de plannen werden voorgesteld. De stad ging nogal uit van enkele evidenties.”

Torfs geeft een voorbeeld. “Ten aanzien van de studenten was er bijvoorbeeld toch een vreemd standpunt dat verdedigd werd. Zo zouden, wanneer de bussen vol waren met “normale” mensen, de studenten beter te voet gaan of met de fiets.”

Blijkbaar was er ook bezorgdheid over de toegankelijkheid van enkele KU Leuven-parkings, onder andere die van het rectoraat. “We verkeren niet in de waan dat we binnenkort 20 kilometer te voet zullen moeten lopen naar het rectoraat,” lacht Torfs.

“Voor een goed begrip: wij zijn evenwel absoluut niet tegen een goed circulatieplan,” verzekert de rector. “Het is zeker niet zo dat wij alle bruggen met de stad gaan opblazen. Maar we willen wel een gesprek hebben voordat alle details vast gaan liggen.”

“Er zijn nog geen rampen gebeurd,” vult Malfliet aan. “Als je duurzaam wilt werken, dan moet er participatie zijn van de belangrijkste stakeholders. De stad heeft dat ingezien en de zaken verdaagd.”

De nieuwe circulatieplannen komen dus niet in februari op de gemeenteraad. De reactie van de KU Leuven speelt daarin ongetwijfeld een cruciale rol. Bovendien reageerde ook de Middenstandsraad bezorgd. Voor de handelaars bleek vooral bereikbaarheid een probleem.

Het schepencollege trok zijn staart in en de beslissing in de gemeenteraad werd uitgesteld naar mei of juni.

“Met de KU Leuven was niets afgestemd”

RIK TORFS, RECTOR

Ondertussen komt er een uitgebreide consultatieronde met de KU Leuven en andere partners.

Informeel contacten

Dat de stad de nieuwe circulatieplannen zo slecht afstemde met de KU Leuven mag opvallend heten. Er zetelden wel enkele mensen van de universiteit in de werf van Leuven Klimaatneutraal, maar een formeel overleg over de effectieve uitwerking van de plannen is er nooit geweest.

“Op het werkveld worden vaak veel informele contacten gelegd,” vertelt Stefaan Saeys, directeur van de technische diensten van de KU Leuven. “In de situatie van het circulatieplan, ontbrak het formeel overleg. Uiteindelijk moet er aan de beslissingsorganen worden voorgelegd wat de werkdOCUMENTEN zijn en wat de precieze ideeën zijn. En daar is het fout gelopen.”

Rector Torfs bevestigt. “Er is een verschil tussen mensen die bij de universiteit horen en zij die voor de universiteit spreken.”

“We krijgen nu wel de kans van de stad om onze bedenkingen in te sturen,” vult Maarten Verbiest, duur-

zaamheidsadviseur aan de KU Leuven, aan. “We moeten onze domeinen kunnen blijven gebruiken. Dit nieuwe kader is wel een goede aanleiding om intern te bekijken hoe we in de toekomst met onze centrumparkings willen omgaan. Maar we hebben de technische plannen nog niet gezien, dus pas dan kunnen we de praktische consequenties vaststellen.”

“Ik zie niet in waarom de KU Leuven te laat betrokken was”

CARL DEVLIES, SCHEPEN RUIMTELIJKE ORDENING

Schepen Carl Devlies ziet echter geen graten in de laattijdige communicatie. Hij begrijpt niet waarom de universiteit zich gepasseerd voelt: “De plannen worden pas deze week goedgekeurd op het schepencollege, dus ik zie niet in waarom de KU Leuven pas laat betrokken zou zijn. Ze krijgen nu nog ruimschoots de kans om te reageren op het voorstel. Er is zeker ruimte voor input.”

Ook schepen van Communicatie Erik Vanderheiden heeft zijn twijfels. “Enerzijds begrijp ik de reactie van universiteit wel. Anderzijds was op dat moment (*van het bewuste GeBu, red.*) dat plan nog niet goedgekeurd door het schepencollege. Men wilde het inderdaad op de gemeenteraad brengen in februari, maar dat was nooit formeel beslist.”

Volgens Vanderheiden ligt het uitstel dan ook niet aan de reactie van de KU Leuven. “Ongeacht de reactie van het GeBu wilden we een consultatieronde houden.”

Gemeenteraad

Het knullige parcours van de stad ontstamt ook de oppositie. “De communicatie naar de KU Leuven en de handelaars was slecht, maar de communicatie naar de gemeenteraadsleden is nog slechter,” vindt Zeger Debyser (N-VA).

“Wij zijn nog steeds niet op de hoogte van het plan. In de plannen zullen wellicht goede dingen zitten, maar het evenwicht tussen leefbaarheid en bereikbaarheid lijkt echter zoek en wij zullen alles uit de kast halen om dat te herstellen.”

Dinsdag is er een persconferentie en dinsdagavond volgt een verenigde raadscommissie waar de plannen zullen worden toegelicht aan de gemeenteraadsleden. “In plaats van helder te communiceren is er nu één en al geheimzinnigheid,” vindt Luc Ponsaert (Open Vld). “Waarom zo veel heisa creëren? Dat is toch een vorm van miscommunicatie?”

DUURZAAMHEIDSBELEID ALMA ONDER DE LOEP

Minder maaltijden, minder afval

Goed nieuws: Alma produceert minder organisch afval, al komt dat deels door minder verkochte maaltijden. Andere duurzaamheidsinspanningen botsen op financiële beperkingen.

SIMON GRYMOPREZ, NAOMI BONNY EN GILLES MICHIELS

“Dagen zonder vlees” is een *hot topic* en dus springt ook Alma mee op de vegetarische kar. “Wij hebben alle vegetarische menu’s tegen het licht gehouden en bijgeschaafd. Gedurende veertig dagen gaan wij dagelijks twee vegetarische maaltijden aanbieden, in plaats van één,” vertelt ceo Daniël Lips.

Deze week staan er bijvoorbeeld salade van Gouda, wok met quorn en zonnebloemenschijf op het menu. Die uitbreiding van het vegetarisch assortiment gaat samen met een stempelactie. De twintig studenten met de meeste stempels winnen een veggie VIP-diner voor twee personen.

Afvalberg

Dit jaar focust de “Dagen Zonder Vlees”-campagne ook op voedselverspilling en duurzaamheid. Het duurzaamheidsbeleid van Alma scoorde vorig jaar in de doorlichting van *Veto* matig. Vooral de organische afvalberg bleek toen problematisch. Tegenwoordig lijkt het erop dat de afvalsituatie verbeterd is.

Lips legt de nadruk op de goede wil van Alma: “Wij doen continu inspanningen om

dieren geven, in een grootkeuken of de horeca is dat bij wet verboden. Om het risico op ziektes te vermijden, wil men niet dat er voedsel opnieuw in de voedselketen terechtkomt,” aldus Lips.

Duurzaamheidsbeleid

Het reduceren van de afvalberg is slechts een aspect van een doordacht duurzaamheidsbeleid. Katlijn Malfliet, vicerector Duurzaamheidsbeleid, stelde aan het begin van haar termijn een beleidsplan op. Daarin staan enkele concrete stappen om van Alma een duurzaam bedrijf te maken.

Als goedkoopste maaltijd een vegetarische dagschotel aanbieden, was één van die concretere stappen. Dat is er echter wegens financiële redenen nog niet van gekomen. Malfliet geeft duidelijk aan: “Er zijn goede bedoelingen, maar toch blijft het eeuwige tegenargument dat het kostenplaatje moet kloppen. Dat wordt geacht moeilijk combineerbaar te zijn met veggie-maaltijden.”

Lips zelf beseft dat. “Wij zouden heel graag voordeligere vegetarische maaltijden aanbieden. Het huidige subsidiemodel is echter mainstream gericht, en niet sturend in dit opzicht.”

Jan de Vriendt, directeur van de Studentenvoorzieningen, merkt wel op dat duurzaamheid niet per se samengaat met vegetarische alternatieven. “Duurzaamheid mag niet te eng worden bekeken, de voedselkilometers zijn op zich ook een belangrijk gegeven. Vegetariërs kunnen in de

winter evengoed groenten eten uit een ver land.”

Ook regionaal inkopen en het gebruiken van seizoensgroenten in plaats van serregroenten was een concreet engagement in Malfliets beleidsplan. Lips nuanceert: “Regionaal inkopen

uit het beleidsplan was het groter maken van het groenteaandeel in de porties. Daar wordt dit semester mee geëxperimenteerd. “De nieuwe invulling van de groentecomponent houdt in dat men vanaf het tweede semester in Alma 2 twee soorten groenten kan kiezen en het zetmeelproduct links kan laten liggen,” aldus Lips.

Goede wil

Veel ambitie, veel goede wil, maar toch relatief weinig resultaat. Volgens De Vriendt ontbreekt het de bevoegde instanties aan de nodige knowhow en ook de werkdruk weegt op het duurzaamheidsbeleid. Het grootste probleem om grote stappen te zetten is evenwel het beperkte budget bij Alma. Maar er is verbetering op komst: “De globale financiering van Alma wordt volgend jaar herbekeken binnen een nieuw strategisch plan voor Studentenvoorzieningen. Dat staat gepland aan het begin van het academiejaar 2016-2017.”

Overigens gaat het volgens De Vriendt niet alleen over meer of minder financiële middelen. “Inhoudelijk kan er ook geschoven worden. Duurzaamheid zal binnen ons plan zeker een element zijn. Maar dat hoeft niet altijd meer financiële middelen te betekenen: zo kan een gesubsidieerde maaltijd perfect vervangen worden door een meer duurzame schotel.”

Lips wil evenwel niet op de zaken vooruitlopen. “Er is nog niets concreets. De bereidheid is er alleszins. Waar een wil is, is een weg: dat zal ook hier zo zijn.”

“Wij zouden heel graag voordeligere vegetarische maaltijden aanbieden”

DANIËL LIPS,
CEO ALMA

is goed om de voedselkilometers te drukken, maar wanneer je enorm veel fossiele brandstof moet verstoken om die regionaal gekweekte groentes in serres te telen, zit je met een behoorlijke hoeveelheid CO2. De vraag is wat dan primeert. Altijd blijft het een balans tussen verschillende zaken.”

Volgens Malfliet doet Alma steeds meer zijn best wat betreft seizoensgroenten en lokale producten. “De aandacht gaat verder dan enkel het afschaffen van tonijn. In bijvoorbeeld het aankoopbeleid beginnen die gedachten nu echt doorgang te vinden.” Een andere belofte

“Op Arenberg vragen de studenten grotere porties dan in de Alma’s in de stad”

DANIËL LIPS,
CEO ALMA

de afvalberg te verkleinen. Die is inderdaad groot, maar je kunt moeilijk eten maken zonder afval te produceren.”

Uit cijfers die de Alma zelf vrijgeeft gaat het om 125 ton organisch afval in 2014 en 90 ton in 2015, wat dus een significante daling is. Eén van die redenen is de betere proportionering van de maaltijden, weet Lips. “Op Arenberg vragen de studenten grotere porties dan in de Alma’s in de stad. Dat is ook gekend door ons personeel. Wanneer mensen grote porties krijgen, laten ze toch de helft op hun bord liggen.”

“Ook het kleiner aantal verkochte maaltijden speelt mee,” bekennt Lips. “In totaal gaat het, wat Leuven betreft, over een daling van 2% in 2015.” De verkoop van snacks kent wel een stijging. Toch betekent dat niet per se een verbetering voor de afvalberg. Die 90 ton afval gaat louter over organisch afval: groenten-, fruit- en tuinafval.

Snacks brengen een ander soort afval met zich mee omdat ze individueel verpakt worden. Toch moet je ook daarbij wikken en wegen, vindt Lips. “Bij een snack moet je hygiënisch werken met extra verpakkingsmateriaal, omdat je die niet onverpakt kan meegeven.”

Daarenboven ziet Alma zich genoodzaakt ook etensresten weg te gooien. “In je eigen keuken kun je die dingen aan je eigen

Geen restje blijft onbenut!

Sociaal

INTERVIEW MET EREDOCTOR PETER BOUCKAERT

"Ik doe mijn werk niet voor eer of erkenning"

Peter Bouckaert, hoofd van het "Emergencies Team" bij Human Rights Watch, kreeg dit jaar een eredoctoraat. Al relativeert hij het hele gebeuren. "Ik doe mijn werk niet voor eer of erkenning."

LOUISE WILLOCX

Tijdens de lezing naar aanleiding van uw eredoctoraat waren heel wat studenten aanwezig. Kan u studenten die u hebt geïnspireerd dit werk aanraden?

Peter Bouckaert: "Ik vind het simpelweg een enorm privilege om op de eerste rij te kunnen staan om de geschiedenis vorm te zien krijgen. Natuurlijk weet je dat je de wereld niet zal veranderen met je werk en dat verandering moeizaam gaat."

"Het heeft ons twee jaar tijd gekost om de aandacht te vestigen op het conflict in de Centraal-Afrikaanse Republiek, terwijl Afrika hiermee waarschijnlijk het dichtst bij een genocide is gekomen sinds Rwanda (*de Rwandese*

nadien ongelooflijk geholpen om Afghaanse vluchtelingen op te sporen die waren gaan vechten in Syrië. Dat was één van onze belangrijkste onderzoeksprojecten en was zonder hun hulp nooit gelukt, want zij konden mensen die weigerden met ons te spreken overtuigen dat we wel aan hun kant stonden."

U heeft bij Human Rights Watch een nieuwe manier van rapporteren geïntroduceerd. In plaats van halfjaarlijkse rapporten, zijn jullie ook korte, dagelijkse rapporten beginnen publiceren. Wat zijn zo nog veranderingen die je wilt zien gebeuren om humanitair werk efficiënter te maken?

Bouckaert: "Voor elke missie heb je eigenlijk een nieuwe methode nodig en daarbij komt een

"Elk hek en elke brutaliteit van politie komt neer op propaganda voor IS"

genocide in 1994, red.). Maar uiteindelijk zijn we er wel in geslaagd, er is momenteel aandacht voor en er is ook een vredesmacht aanwezig. Je kan een verschil maken, maar daarvoor heb je wel realiteitszin en toewijding nodig."

Een reden waarom u zo veel jonge mensen bereikt is uw constant gebruik van sociale media om mensen op de hoogte te brengen van probleemsituaties. Denkt u dat dit altijd een effectieve methode is?

Bouckaert: "Op die manier kan ik wel een jong, breed publiek bereiken, dat vaak sterk gefrustreerd is door hun politieke leiders. Zij engageren zich ontzettend, gaan naar Griekse eilanden om hun vakantie te spenderen aan vluchtelingen helpen."

"Mijn doel is mensen te bewegen tot handelen. Dat hoeven geen grootse daden te zijn. Een paar maanden terug leerde ik een jonge Syriër kennen die zijn benen had verloren in bombardementen en een rolstoel nodig had. Ik postte een bericht online en twaalf uur later had ik er niet één, maar twee."

Doet u dat vaak, ook naast het professionele contact blijven houden met vluchtelingen of slachtoffers die u ontmoet?

Bouckaert: "Ik denk dat ik gisteren zo'n honderd berichtjes op Facebook had van vluchtelingen om me proficiat te wensen met mijn eredoctoraat. Het is belangrijk contact te houden en niet gewoon even interviews af te nemen en vrolijk dag te zeggen. Niet alleen menselijk, maar ook professioneel."

"Laatst ontmoette ik een Iraanse familie die in Turkije vastzat. Ik heb toen hun bus betaald om tot Istanboel te geraken en zij hebben me

kwaliteit die ik in law school geleerd heb zeker van pas: voor jezelf denken en creatief zijn. Wanneer je in een oorlog zit, moet je snel handelen."

"Het is niet mijn bedoeling om wat te rapporteren over wie waar is omgebracht, maar om wel degelijk mensenlevens te redden. Daarvoor is fotografisch en videomateriaal zeer belangrijk. Zo kunnen we op korte tijd de aandacht trekken."

100 procent

U benadrukt graag dat u een Belg bent, ook al bent u naar de Verenigde Staten verhuisd toen u 15 was. Heeft dat te maken met een zekere trotsheid op Europese waarden? Of relativeert u die eerder, gezien onze aanpak van de vluchtelingencrisis?

Bouckaert: "Ik voel me inderdaad 100% procent Belg, zowel in mijn denken als mijn wereldbeeld. Onze gemeenschap, inclusief Vlaanderen, staat voor belangrijke waarden en hebben diep humanitaire ideeën."

"De vluchtelingencrisis brengt ons nu wel een belangrijke uitdaging. Plots is het veel moeilijker dezelfde principes, waar we altijd achter stonden wanneer het om een probleem ver weg in Afrika ging, ook nu hier bij ons te hanteren."

Als Belg ontsnapt u ook aan vijandige reacties die een Amerikaan die in het Midden-Oosten werk zou krijgen. Maar is onze reputatie er nu nog überhaupt beter met ons huidig Europees buitenlands beleid?

Bouckaert: "Belg zijn is inderdaad een veel veiligere identiteit. Maar mensen daar erva-

FOTO Karolien Wilmots

ren wel degelijk ons buitenlands beleid. Hoe we vluchtelingen behandelen is een belangrijk deel van ons antwoord op het Syrisch

zocht worden door vredesgesprekken en daarbij moeten we zeker ook de Syrische vrouwen betrekken. 50 procent van de po-

"Ik vind het een enorm privilege om de geschiedenis vorm te zien krijgen"

conflict. Die mensen komen uit een cultuur van extreme gastvrijheid, waar ze massa's mensen thuis zouden ontvangen die het nodig hebben. Dan is in Griekenland komen een complete shock, zeker met beeld dat ze hebben van Europa als voorvechter van mensenrechten. Elk hek en elke brutaliteit van politie komt eigenlijk neer op propaganda voor IS."

Dat Europa faalt bij de aanpak van vluchtelingen is wel duidelijk, maar wat raadt u Europa concreet aan vanuit uw positie bij Human Rights Watch voor een conflict dat zo uitzichtloos lijkt?

Bouckaert: "Je moet naar de crisis op drie niveaus kijken. In de eerste plaats moet er daar naar een niet-militaire oplossing ge-

pulatie wordt nu uitgesloten, en net zij die het minste bloed aan hun handen hebben."

"Dan moet er gekeken worden naar Jordanië, Libanon, Turkije. Daar bevinden zich de meeste vluchtelingen. In Libanon is dit een kwart van de bevolking, tegenover 0,4% in Europa. Dit cijfer mag ons toch doen inzien dat we de paniekberichten over Europa dat overstroomd wordt door vluchtelingen moeten stoppen."

"Tenslotte moeten we op Europees niveau uit deze crisis van politiek leiderschap zien te komen. Nu raken we het over niks eens, behalve dan ze zo veel mogelijk buiten te houden. Hen louter als een last zien, is echter helemaal verkeerd. Als je hen zou leren kennen, zou je merken dat het evengoed dokters en ingenieurs zijn, die onze samenleving goed kan gebruiken."

THEMA "UP IN THE AIR" VOOR FESTIVAL IN STUK

Artefact vliegt hoog

Artefact probeert hedendaagse kunst op het scherpst van de snee te brengen. Als actueel thema koos STUK dit jaar voor het luchtruim in al zijn aspecten.

BRECHT CASTEL

Heerlijk wegdromen bij de wolken, maar ook vechten met drones en nadenken over luchtpollutie. Op Artefact mag kunst nog uitgesproken politiek zijn. Toch is zeker niet heel de expo politiek geladen. De werken gaan van licht poëtisch tot zwaar informatief.

In het poëtische deel van de expo creëert het ene kunstwerk een tornado, bij een volgend wandel je met je hoofd in de wolken of sta je onder een stralende

Wij waagden ons aan een meringue met de vervuilde mist uit het Los Angeles van de jaren 50

zon. De Australische rockband Crowded House zong in 1992 al het lied *Four Seasons in One Day* over Artefact 2016.

De stralende zon valt binnen langs een dakraam in een houten constructie van Di Trapani en CoeLux. Alles is nep, maar het voelt levensecht. "Je moet niet meer naar Tenerife om te zonnekloppen," maakt een bezoeker snel de rekening.

Ook sommige frivole werken zetten je aan het denken. De wondermooie beelden van zwermen spreeuwen van Grasso

roepen vragen op over big data en informatie in de cloud. Zeer subtiel, maar het kan ook explicieter. Zo kan je in het werk *Smog Tasting*, meringues proeven die gemaakt zijn in een glazen kooi vol smog. Omdat die schuimpjes veel lucht bevatten, kan je zo de luchtvervuiling proeven.

Wij waagden ons aan een meringue met de vervuilde mist uit het Los Angeles van de jaren 50. Een goed jaar naar het schijnt. De geëvaporiseerde diesel smaakte een beetje naar citroen. Je eet de smogmeringues op eigen risico, maar veel kwaad kan het niet. Blijkbaar is ons spijsverteringsstelsel ironisch genoeg beter bestand tegen fijn stof dan onze longen.

Drone survival guide

We overleefden de smogmeringue, maar een droneaanval is een ander paar mouwen. Verschillende kunstenaars werken op Artefact rond dat fascinerende thema. De drone als militaire moordmachine, als innovatieve camera of als inperking van onze privacy. Echt geruststellend is de expo op dat vlak allerm minst.

Gelukkig helpt Ruben Pater ons met zijn *Drone Survival Guide*. Het is een simpele poster die je helpt om drones te herkennen, zoals een ornitholoog vogels herkent. Helemaal fantastisch is dat de poster op glanzend papier is gedrukt, zodat je hem boven je hoofd kan houden als zo'n onding nadert. De reflectie van de zon op de poster kan zo de camera van

een drone verblinden. Tenzij het bewolkt is natuurlijk.

Verwondering

Veel werken op Artefact hebben, naast een link met de actualiteit, ook een link met wetenschap. Zowel kunst als wetenschap ontspruiten aan verwondering.

"Je moet niet meer naar Tenerife om te zonnekloppen"

BEZOEKER VAN ARTEFACT

Het is dus niet onlogisch dat ze hand in hand gaan. De Leuvense stadskunstenaar Ief Spincemaille illustreert bijvoorbeeld met een meterslange foto dat de aarde wel degelijk rond is. Rapper B.o.B. en de inwoners van Tienen lieten al weten niet onder de indruk te zijn van het kunstenaartje: de aarde is plat.

Spincemailles wetenschappelijke invalshoek is licht, maar sommige andere werken zijn te academisch en zwaar. Een saaie voorstelling van de luchtlagen in al zijn facetten windt ons niet op. Gelukkig zijn die werken eerder de uitzondering. Over het algemeen is *Up in the Air* een verfrissende expo die tot nadenken stemt.

Curator Karen Verschooren heeft een thema gevonden dat hemelsbreed gaat en toch een duidelijke lijn heeft. Expo's zoals Artefact zijn niet alleen een aange-naam tijdverdrijf, ze zijn haast een morele plicht voor de wakkere burger.

Liggen op het Ladeuze

Vorige week deed zich een opmerkelijk fenomeen voor op het Ladeuzeplein: een groep van 50 mensen lag op de grond naar de lucht te staren.

MARGOT DE BOECK

The Silent Sky Project van kunstenaar Rob Sweeren staat op het kunstenfestival Artefact met als thema *Up in the Air* (zie boven). In 2004 begon Sweeren de wereld rond te trekken om op verschillende plaatsen mensen op de grond te laten liggen en samen een half uur in stilte naar de lucht te laten staren. In Leuven voerde hij de performance voor de 69e keer op.

"Je merkt de culturele verschillen bij op de grond liggen en naar de hemel kijken," vertelt de kunstenaar over zijn project. "Hier maken we ons zorgen over wat we zullen doen als het begint te regenen, maar in de favela (*krottenwijk, red.*) in Brazilië vroegen ze zich af wat we zouden doen als het schieten begon. Op de grond liggen is dan sowieso de beste optie," lacht de kunstenaar.

Sweeren deed eerder ook Israël, Palestina en Moskou aan. Al noemt hij zichzelf geen politieke kunstenaar. "Horizontaal vinden er veel conflicten plaats, omdat mensen hun grenzen willen beschermen. Maar bij het verticale vallen al die problemen weg. Tijdens de performance ontstaat er een eiland van stilte."

Motregen

Op de dag van de performance was het al de hele tijd aan het regenen en ijskoud. Er was even twijfel of alles wel zou doorgaan gezien de barre weersomstandigheden. Ik hoopte dat dat zo zou zijn, want ik had beloofd om mee te doen.

Eerst voelde ik me nog idioot

Het regende niet hard genoeg, dus een beetje tegen mijn zin legde ik me neer. Het was gek, want van zodra ik lag verdween de wereld om me heen. Ik hoorde voorbijgangers zich afvragen wat we aan het doen waren en voelde me eerst nog idioot. Gaandeweg vergat ik alle dingen en raakte ik gefascineerd door de lucht: ik had nog nooit gezien dat de wolken zo veel bewegen.

Toen het halve uur liggen en staren erop zat, was ik verrast. De tijd was snel voorbijgegaan, daar in de kou en in de motregen. Ik was ook verrast omdat ik me niet speciaal voelde. Ik had er misschien op gerekend iets dieps bij te leren over het leven en dat leek niet het geval.

Bij het gesprek achteraf wisselden de deelnemers hun ervaringen uit. Opvallend was dat iedereen datzelfde halve uur op de meest uiteenlopende manieren had beleefd. Sommigen voelden zich beschermd door de groep, anderen vonden de aanwezigheid van de groep net storend.

Iemand had last van het zonlicht. Ze vertelde dat het leek alsof ze naar vuurwerk aan het kijken was. Er was slechts één iemand die niet had genoten van het halve uur. Misschien waren alle criticiasters al weg.

FOTO: Anneleen van Kuyck

Cultuur

JAZZ BLOEIT IN LEUVEN

“De drempel om naar jazz te luisteren is lager geworden”

Met nog maar een kleine maand tot Leuven Jazz is het tijd om de jazzscene van Leuven te ontdekken.

JOES MINIS

Wie een beetje rondkijkt in het Leuvense, ziet overal jazz: in STUK op zondag, Gypsy Jazz in het Narrenschip aan de Vaart, Appeltuinjazz, jamsessies in allerlei cafés en natuurlijk het festival Leuven Jazz. Bij de eerste editie in 2014 duurde het een weekend, dit jaar duurt het maar liefst acht dagen. Jazz is booming, zou je denken.

Robrecht Penders van 30CC, hoofdorganisator van Leuven Jazz, beaamt dat jazz hip is. “Mensen zijn op zoek naar authenticiteit, muzikanten die jazz in hun muziek

teren en daar profiteert de jazzmuzikant van.

Volgens Penders moet tijdens Leuven Jazz elke muzikliefhebber aan zijn trekken komen. Daarom is er tijdens het festival niet enkel de klassieke jazz à la John Coltrane of Charlie Parker te horen, maar elke soort muziek die door de jazz beïnvloed is. “De drempel is absoluut lager geworden. Meer en meer mensen ontdekken dat jazz heel toegankelijk kan zijn en je niet per sé in de free jazz van Ornette Coleman moet duiken.”

Jazz op Zondag

Volgens Raphael Klaps van STUK is er inderdaad een levendige jazzscene in Leuven. “Of het hipper wordt is moeilijk te zeggen: we merken niet dat het drukker wordt.” Sinds het begin van Jazz op Zondag in STUK is het al een drukke maar vooral gezellige avond. “We zien vooral Erasmusstudenten. Op zondag hoor je hier alle talen van de wereld.”

Ook in STUK wordt geprobeerd alle kanten van de jazz te laten horen. “We mogen vrij breed gaan, we hoeven ons niet te beperken met standards. Experimenteel mag, graag zelfs, maar we proberen alle kanten van het genre tot zijn recht te laten komen.”

Volgens zowel Klaps als Penders heeft de Belgische band STUFF het

FOTO Kalina De Blauwe

afgelopen jaar veel betekend voor de jazz. Dat die band eerder fusion brengt tussen funk en jazz, doet er volgens hen niet zo veel toe.

Jazz in Leuven wordt voor een groot deel gedragen door de LUCAschool of arts. “Daar zitten heel wat docenten en jonge talenten bij die in topensembles spelen, en die vor-

Scepsis

Het beeld van een levendige jazzscene wordt niet gedeeld door Sofie Hermans van jazzcafé At The BePop. “Er is maar een klein percentage van de mensen dat geïnteresseerd is in jazz. Wij programmeren zelfs minder jazz dan vroeger.”

“De ticketverkoop tijdens Leuven Jazz zal uitwijzen of er ruimte is voor jazz in Leuven.”

SOFIE HERMANS, AT THE BEPOP

men een mooie voedingsbodem om samen een festival als Leuven Jazz te organiseren,” vindt Penders. Ook Klaps hamert op het belang van een jazzopleiding in Leuven.

Zeker bij de jeugd is er volgens Hermans amper animo voor jazz. “De ticketverkoop tijdens Leuven Jazz zal uitwijzen of er ruimte is voor jazz in Leuven,” merkt ze cynisch op.

Misschien is de jazz niet zozeer hipper geworden, maar is het spectrum rond wat jazz is verbreed. Muzikanten als Jef Neve of het Zwitserse trio Plaistow worden geroemd als jazzmuzikanten, maar met de jazz van Brubeck of Cannonball Adderley heeft hun muziek niet meteen veel te maken. Improvisatie staat nog wel centraal, maar een opzwevende ritmesectie ontbreekt bijvoorbeeld.

Is jazz hip omdat steeds meer mensen jazz luisteren, of is jazz hip omdat steeds meer muziek het stempel jazz opgeplakt krijgt? Paul McCartney staat op North Sea Jazz, terwijl hij nimmer jazz heeft gemaakt. Wat is jazz? Misschien iets om eens over te discussiëren tijdens STUK Jazz op Zondag, want volgens Klaps mag er best wat gebabbeld worden op de avonden daar.

BEKLADDEN NAAR KEUZE Leuvense muren zoeken kunst

“Dat graffiti-spuited tuig heeft m'n huis beklad.” Zulke toestanden zijn verleden tijd met het initiatief van vzw Leuvenementen Muur zoekt Kunst. Zij matchen kunstenaar en muur.

SIMON THYS

Muur zoekt Kunst is een online datingplatform voor mensen die een eenzame, celibataire muur ter beschikking hebben en artiesten die wanhopig op zoek zijn naar de ware muur. Zij kunnen zich online aanmelden in de hoop gekoppeld te worden aan de geschikte partner. “De match is gebaseerd op de voorkeur van de gewenste stijl die de aanbiedende partij heeft, het beschikbare budget en de voorkeur voor een bepaalde kunstenaar,” vertelt matchmaker Jochem Daelman van vzw Leuvenementen.

Toch blijkt het koppelen niet altijd even vlot te verlopen. *Street artist* Din Din vertelt: “Het idee vind ik fantastisch.

Als het zou werken, zou het een prachtig project zijn geweest. Maar eigenlijk verliep de organisatie van dat project niet zo goed in de beginfase. De communicatie tussen de klant, Muur zoekt Kunst

“We ijveren voor een oefenmuur”

JOCHEM DAELMAN

en de artiest liep een beetje stroef. Bijna alle klanten die ik heb gehad, hebben eerst contact opgenomen via Muur zoekt

Kunst, maar na verloop van tijd hadden ze met mij contact opgenomen omdat we drie maanden moesten wachten op een antwoord. Het is wel al enkele jaren geleden dat ik voor Muur zoekt Kunst werkte.”

Verbetering

Op de website van Muur zoekt Kunst staat de beschilderde gevel van het Logopedisch Instituut te Leuven te pronken, maar die is volgens henzelf niet tot stand gekomen via Muur zoekt Kunst. In juni 2014 zijn ze via de stad in contact gekomen met de artiest en hebben ze onderling alles geregeld.

Ondanks de moeizame start, is er wel een toekomst voor het project. Muur zoekt Kunst is een drietal jaar geleden begonnen maar sinds begin dit jaar is er een serieuze stijging van aanvragen

van eigenaren. “De mensen hebben een muur in hun eigen huis die beschilderd mag worden of mensen dienen suggesties in om iets met muren in de stad te doen die niet gebruikt worden,” aldus Daelman.

Zelf zouden ze het mooi vinden mocht het niet enkel bij muren blijven. “We zijn nu aan het lobbyen om als groter project bijvoorbeeld bruggen te beschilderen. In de randgemeentes zijn we eveneens actief en we willen ook de publieke ruimtes onder handen nemen.”

Met Muur zoekt Kunst wil Leuvenementen de moderne fresco's meer in de spotlight plaatsen en zo de cultuur ondersteunen. “Er is vraag naar meer muren om te verven. De artiesten die ik heb gesproken, willen zelf niet in het illegale circuit zitten. Daarom ijveren we ook voor een oefenmuur in de toekomst,” aldus Jochem Daelman.

BASISPAKKET CULTUUR VOOR ALLE STUDENTEN

Minimumcultuur aan de KU Leuven

Vicerector Cultuurbeleid Katlijn Malfliet wil naast de cultuurkaart ook een basispakket cultuur voor elke student. "Zoals er een minimumloon is, is er een minimumaanbod cultuur voor elke student."

MARGOT DE BOECK

Momenteel kunnen KU Leuvenstudenten een cultuurkaart aanschaffen bij hun inschrijving. Die kost 15 euro en daarmee krijgen ze korting in onder andere STUK en Museum M. Daarnaast biedt de Dienst Cultuur van de KU Leuven regelmatig gratis

"Studenten die een cultuurkaart kopen, zijn al geïnteresseerd in cultuur"

KATLIJN MALFLIET,
VICERECTOR CULTUUR KU
LEUVEN

cultuuractiviteiten aan onder de noemer UUR KULTuur voor studenten met een cultuurkaart.

"Studenten die een cultuurkaart kopen, zijn doorgaans al geïnteresseerd in cultuur," vindt vicerector Cultuur aan de KU Leuven Katlijn Malfliet. Zij zou daarom graag naast de cultuurkaart een basiscultuurpakket aanbieden aan alle studenten. "Zoals er een minimumloon is,

zo wil ik een minimumaanbod van cultuur creëren voor elke student."

De vicerector vindt het belangrijk dat alle studenten kunnen proeven van cultuur: "Cultuur opsnuiven is essentieel in de persoonsvorming," benadrukt ze.

Exacte wetenschappers

"Ook past dit idee bij de visie van het Studium Generale," vertelt ze. Het Studium Generale, dat volgend jaar van start gaat, is in een visietekst omschreven als een reeks gespreksavonden waar verschillende maatschappelijke thema's interdisciplinair worden belicht.

Er zijn weinig concrete plannen, al zijn er wel al gesprekken met verschillende faculteiten aan de gang: "Het Hoger Instituut voor de Wijsbegeerte zou een college spenderen aan de link tussen kunst en wetenschap met een tentoonstellingsbezoek. Aan de Letterenfaculteit is er nu al een vak over dans," aldus de vicerector.

Dat betekent niet dat de exacte wetenschappers uit de boot zullen vallen: "Zeker daar is de interesse voor zulke projecten groot." Malfliet wijst ook graag op de structurele samenwerking met STUK voor het kunstenfes-

tival Artefact, waar de relatie tussen kunst en wetenschap centraal staat.

Hogere kost

"Het is niet de bedoeling dat we zelf bijkomende tentoonstellingen en dergelijke zullen organiseren, er zijn voldoende culturele partners in Leuven," vertelt de vicerector over de aanpak van het project.

Al lijkt een minimumaanbod cultuur voor iedereen ook een hogere kost met zich mee te dragen: "Ik heb natuurlijk mijn beleidsruimte waarmee ik iets kan doen," reageert Malfliet.

"Er zijn voldoende culturele partners in Leuven"

KATLIJN MALFLIET,
VICERECTOR CULTUUR KU
LEUVEN

Het animo onder Malfliets collega's lijkt niet bijzonder groot en van een concreet plan ontbreekt elk spoor. "Vicerector Malfliet heeft vele initiatieven," vertelt rector Rik Torfs. "Hier zijn nog geen formele gesprekken rond gevoerd, dus dat is een van de weinige dingen waarover ik geen mening heb." Ook de Dienst Cultuur van de KU Leuven was niet bereikbaar voor commentaar.

— Soundcheck —

Het is bijna overweldigend, die gigantische berg platen die maandelijks op de wereld wordt afgestuurd. In "Soundcheck" proberen we voor u het muzikale kaf van het muzikale koren te scheiden.

Tautou (Marble Sounds): een pareltje met piano

De woorden "Changes on the horizon" en enkele statig echoënde akkoorden. Meer heeft Marble Sounds niet nodig om vanaf de eerste noot een heel nieuwe koers aan te kondigen. Schijnbaar, want een grote ommekeer is die nieuwe plaat van Pieter Van Dessel en de zijnen niet.

Daarmee is *Tautou* nog geen doorslagge van zijn voorganger *Dear Me, Look Up*, de vorige plaat van Marble Sounds met pensioennummer *Leave a Light On*. Meer dan zijn voorganger drijft dit album op de piano, nu eens een stuwende factor, dan weer een bron van uitgesponnen melodieën. In dat laatste geval springen strijkers en hier en daar een blazer graag bij, zoals in *Set the Rules* of het prachtige *K.V.*, qua sound de Vlaamse evenknie van *Fake Empire* van The National.

"Roque," een instrumentaal zonder meerwaarde, is het eerste dipje

K.V., een song over de eerste vrouwelijke marathonloper, is ook qua tekst een pareltje. Van Dessel houdt zich ver weg van het grote gebaar of clichés. In je hoofd kruipen doet hij met fraaie vondsten als "It's just a phase /is just a phrase /used back in my old days" in *The First Try*.

De plaat is al ver over de helft als met *Roque*, een instrumentaal zonder meerwaarde, een eerste dipje volgt. Gelukkig pikt Marble Sounds met *These Paintings Never Dry* en de prachtige vocals van Renée Sys, de draad weer op. *Ten Seconds Count Down* laat zich bijna vangen aan de val van de melodramatische violen, maar afsluiter (*How it's Going to End*) is een prachtsong. Van Dessel fluistert bijna, laat ruimte aan, jawel, de piano.

Marble Sounds combineert in *Tautou* melancholische indie met tekstuele diepgang. Het resultaat beroert op subtiel wijze. Ook in 2016 laten we het licht graag branden voor deze band.

All I Need (Pablo Nouvelle): arbeidsvitaminen

Voor de Zwitserse producer Pablo Nouvelle is ons land voorlopig onontgonnen terrein. Raar, want zijn nakende tournee brengt hem wél langs de kleine zaal van het Amsterdamse Paradiso en Badaboum in Parijs. De Belgen zullen het moeten doen met *All I Need*, Nouvelles derde en nieuwste worp.

De plaat zet meteen hoog in met de single *I Will*. Bij momenten is het catchy, daar niet van, maar de eindeloze herhaling van de titelwoorden is niet genoeg om het nummer aan de ribben te doen plakken.

De akoestische interventies van Pablo Nouvelle zijn het interessantst

Nouvelle heeft dan ook nog de pech om met zijn ijle stem, synthesizerapitjes en elektronische beats in dezelfde vijver te zwemmen als James Blake en The XX, om maar twee topacts te noemen. In *We ain't dead yet* komt die laatste act zelfs opvallend om het hoekje kijken, zij het wel in een versie zonder weerhaakjes.

Bizar genoeg is het interessantste aan de sound van Pablo Nouvelle de akoestische interventies. De Chopinachtige pianoakkoorden in *Hold On*, bijvoorbeeld, of het gitargetokkel in *Ice*. Helaas kruipt daar soms de klad in, zodat de repetitieve patronen in *Ave* ronduit vervelen. Toch staan er nog een paar sterke tracks op *All I Need*. De twee interludes zijn integere rustpunten, *Paint* is knap gezongen pop met een randje en *Coastline* klinkt op een bevreedende manier zwoel. Helaas is het allemaal te vrijblijvend en mist de muziek van Nouvelle eigenheid. *All I Need* is een aardige studeersoundtrack en een paar nummers verdienen hun plekje in de clubscene, maar in de eindafrekening komt de plaat te kort. (jvl)

Alma Menu

Week van 15 tot 19 februari

Maandag	Dinsdag	Woensdag	Donderdag	Vrijdag
Braadworst met spinazie in room en aardappelen (A1, A3, GHB) €3,20 Chili sin carne met saffraanrijst (A1, A3, GHB) (V) €5,50 Pasta met pesto ,witloof en nootjes (A1, GHB) (V) €6,00 Kipbrochetten met corsendonck saus en wortelbalkjes (A1, GHB) €6,00 Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30 Kippeworst met boterbonden of knolselder en tomaat basilicumsaus of vleessaus (A2) €3.20 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Chilli sin carne met saffraanrijst (A2) (V) €5.50 Heekfilet met boterbonden of knolselder en tomaat basilicumsaus (A2) €6.00 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00 Pasta met pesto en witloof en nootjes (A2, A3) (V) 6.00	Spaghetti bolognaise (A1, A2, A3, GHB) €3,20/€4,30 Vogelnestje met groene koolpuree en vleessaus (A1, A3, GHB) €4,30 Nasirrolletjes met zoet zure saus en wokgroenten (A1, A3, GHB) (V) €5,50 Salade met gouda kaas ,druiven en noten (A1, A3, GHB) (V) €6.00 Macaroni met hesp en kaas en een slaatje of wokgroenten (A2) €3.20 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Loempia met kip en een slaatje of wokgroenten en Chillisauus of roomsaus (A2) €4.30 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Varkenslapje met bloemkool in room en puree (A1, A3, GHB) €3,20 Vegetarisch koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB) (V) €4,30 Pita met looksaus en slaatje (A1) €5,50 Vegetarische balletjes met quinoa, broccoli en tomatensaus (A1, A2, A3, GHB) (V) €6,00 Hertoginnekrokant met erwten met spek of vergeten groentenmix en Bearnaise saus of Café de Paris saus (A2) €3.20 Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00 Steak met erwten en spekjes of vergeten groentenmix en Bearnaise saus of Café de Paris saus (A2) €6.00	Hamburger met groentekrans (A1, A3) €3,20 Tomaat met eby, quorn gehakt en Provençaalse saus (A1, A2, A3, GHB) (V) €4,30 Ribbetjes met pikante karamelsaus (A1, GHB) €6,00 Vegetarische wok met sojareepjes, basmatirijst met paprika en wokgroenten (A1, A3, GHB) (V) €6,00 Provençaals stoofpotje met wortelstaafjes of gestoofde prei met champignon (A2) €3.20 Spaghetti bolognaise (A2, A3) €3,20/€4,30 Koninginnenhapje (A2, A3) €4,30 Kalkoentournedos met wortelstaafjes of gestoofde prei met champignons en vleessaus of Mafiosisauus (A2) €5.50 Wok met quorn (A2) (V) 6.00 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00	Kaaskroketter met wortelen en champignons (A1, A2, A3, GHB) (V) €3,20 Koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB) €4,30 Wienerschnitzel met orloffsaus en bonen (A1, A3, GHB) €5,50 Zonnebloemschijf met slaatje en kerriesaus (A1, A3, GHB) (V) €6,00 Spaghetti bolognaise (A2) €3,20/€4,30 Baconburger met schorseneren of oventomaat en Grand mère saus of Bechamelsaus (A2) €3.20 Tirolerschnitzel met schorseneren of oventomaat en Grand mèresaus of bechamelsaus (A2) €5.50 Stoofvlees op zijn Vlaams (A2) €6,00 Zonnebloemschijf met slaatje en kerriesaus (A2) (V) €6,00

A1 = Alma 1
A3 = Alma 3A2= Alma 2
GHB = Gasthuisberg

V = Vegetarische schotel

Is jouw verzameling al compleet?

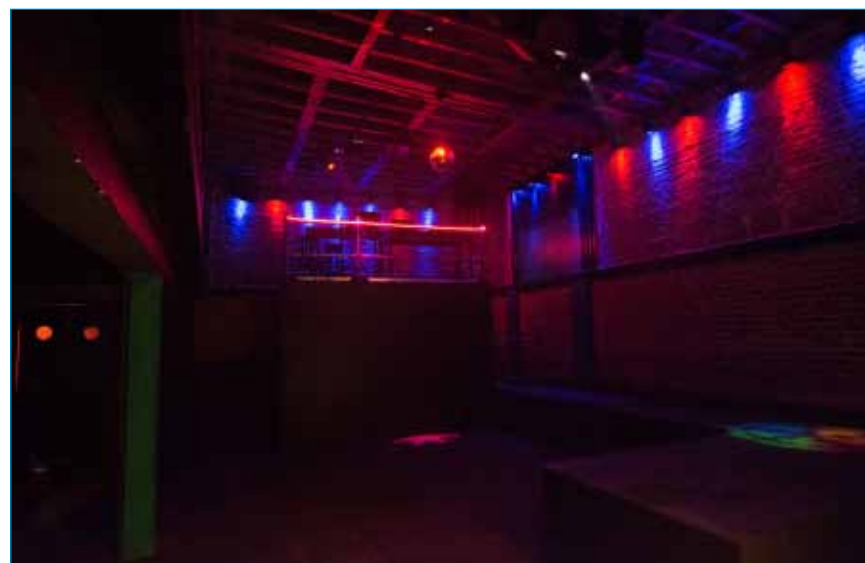
Inzameling en verkoop van tweedehands goederen
met een enorm en steeds wisselend aanbod!

Ijzerenmolenstraat 10 - 12 • 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

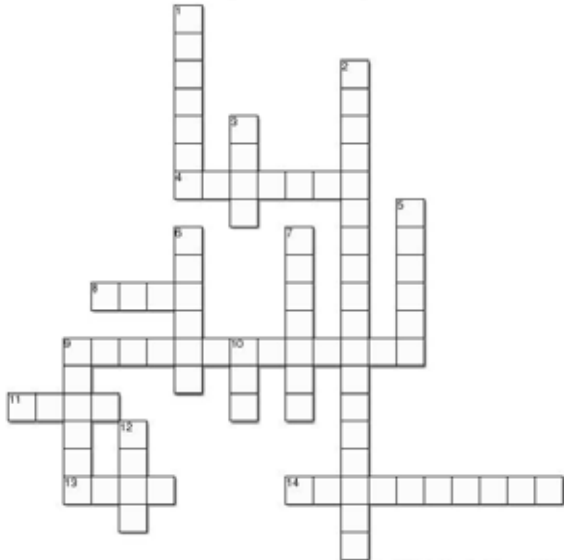
Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Vul dit kruiswoordraadsel anders zal je tot het einde der tijden tafelen met Bruno Tobback!

Horizontaal

- 4. Familiennaam van de kunstenaar van The Silent Sky Project
- 8. Waar spreekt men Nederlands?
- 9. Bij welke vzw is Jochem Daetman matchmaker?
- 11. Rotary-club voor studenten zonder geld
- 13. Niet-creatieve afkorting Gemeenschappelijke Bureau
- 14. Wat is de Duivelse bijnaam van Bernie Sanders?

Verticaal

- 1. Populairste Leuvense studenten'sport
- 2. Mensen rechten horige in het Engels
- 3. Hoeveel procent minder 'maaltijden' verkocht Alma in 2015?
- 5. Ham in het Frans, tevens minister van Biza
- 6. Familiennaam van een jazz-legende
- 7. Familiennaam van nieuwe decaan Industriel Ingenieurswetenschappen
- 9. Wat is de nieuwe Toledo volgens sommigen?
- 10. Hoeveel dollar verdient een arbeider in Burundi gemiddeld?
- 12. Een van de hoofdredacteurs van de De Morgen

Iedereen lyrisch over leuke kleurtjes nieuw Toledo

Zowel docenten als studenten van de KU Leuven bejubelen unaniem het nieuwe Toledo. "Wat een vooruitgang, kijk die kleurtjes wat leuk!" zegt Sara Wildermans, student bio-ingenieurswetenschappen.

"Vroeger keek ik misschien een keer in de twee weken op Toledo, nu kijk ik elk uur even naar al die leuke kleurtjes." Professor Griekse geschiedenis Kamin licht met een Duits accent toe: "Vroeger vond ik Toledo vreselijk! Maar nu ik steeds van die leuke kleurtjes zie, is mijn werk een stuk aangenamer."

Bram Moddervink van ICTS-Leuven legt uit: "We wilden vooral iets doen met leuke kleurtjes. We hebben lang onderzoek gedaan, en mensen vroegen om meer gebruiksvriendelijkheid, een snellere website, betere toegang op de mobiele telefoon en leukere kleurtjes. We hebben ons vooral gericht op de leuke kleurtjes." Op de vraag of er niet meer aandacht besteed had kunnen worden aan de andere kernpunten, wilde Moddervink geen antwoord geven. (jm)

Tekort aan badkuipen in Leuven "schrijnend"

Het tekort aan badkuipen in Leuven is schrijnend. Dat vindt Nathalie Craenen van Studenten Baddervereniging Pluno (SBP). De SBP demonstreert al jaren voor betere badgelegenheden in het Leuvense; zo hadden zij het idee om op het voormalige Fochplein een joekel van een badkuip te installeren, waar iedereen zich naar hartenlust kon verkwikken in het warme water. "De kuip is er wel, maar het water is nergens te bekennen!" aldus Craenen.

De toestand is volgens de SBP kritiek te noemen. Craenen: "De Leuvense student is niet alleen gestresseerd, maar ook vies. En laten dat nu net de twee dingen zijn waartegen een warm bad het best helpt." Om de studenten

zowel mentaal als fysiek te reinigen, wil de SBP nu op verschillende locaties baden plaatsen om in te spatten en te schuimen.

Burgemeester Louis Tobback gelooft niet in het plan: "Ik heb er lang over zitten tobben, maar ik denk dat ik de SBP een koud bad moet laten nemen. De problemen met mobiliteit gaan voor in deze stad."

De SBP hoopt op verandering: "We zijn ervan overtuigd dat er een noodzaak is. We willen niet dat het stadsbestuur het kind met het badwater weggooit." (jm)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 14
Maandag 15 februari 2016

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringsorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:
Roderik "Basisabonnement voor Pornhub" De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:
Margot "Bij grapjes die niet grappig zijn" De Boeck
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Kalina "Gezond verstand" De Blauwe, Paul-Emmanuel "Time-management" Demeyere, Quinten "mijn micropenis" Evens, Simon "NBA full league pass" Grymonprez, Karel "Lamas with hats" Peeters, Heidi "De Efteling" Van Rompuy, Jasper "seven dirty words you may not say on television" Van Loy

Schrijvers:
Naomi "Cursus West-Vlaams voe behunners" Bonny, Brecht Castel, Gilles Michiels, Joes "DRUGS" Minis, Quinn

"Gestapo Knallmuzik" Vermeersch, Mika "Het EK zaalvoetbal voor junioren" Tuyvaerts, Louise "Portugees voor beginners" Willocx, Simon "Dansen" Thys, Brecht "alle cd's van de Jeugd" Castel

Foto's voorpagina: Kalina De Blauwe, Karolien Wilmots, Martijn Stoop

Fotografen: Bavo "Fotografiegeschiedenis" Nys, Vincent "Porno" Peeters, Anneleen "Interculturaliteit" van Kuyck, Karolien Wilmots

Tekenaars: Pjotr Hubin, Martijn Stoop, Michiel Jacobs, Christophe "Avant-garde shizzle" Weets

Dtp:

Margot De Boeck, Roderik De Turck

Eindredactie:
Brecht Castel, Margot De Boeck, Roderik De Turck, Quinten Evens, Simon Grymonprez, Joes Minis, Karel Peeters, Heidi Van Rompuy

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - alfaset@loko.be
016 22 44 38

Drukkerij:
Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnement?

Wil u ook elke week Veto in de bus? Mail dan uw adres naar margot@veto.be en schrijf 11 euro over op rekeningnummer BE80 0010 9597 1977

Meedoen?
Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, de extra in Malfiets basispakket cultuur) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Lisbeth Imbo

“Het zal nooit meer rustig worden”

Het internet en sociale media hebben een grote invloed op de journalistieke berichtgeving. Lisbeth Imbo, hoofdredacteur bij De Morgen, vertelt over Twitermoetheid en het aura van papier.

MARGOT DE BOECK EN HEIDI VAN ROMPUY

Voor ze in 2014 samen met An Goovaerts hoofdredacteur werd van *De Morgen*, had Lisbeth Imbo er al een parcours opzitten bij de VRT. Zo presenteerde ze *Terzake* op Canvas en *De Ochtend* op Radio 1.

Twee vrouwen aan het roer bij De Morgen. Ook De Tijd en Het Nieuwsblad hebben vrouwelijke hoofdredacteurs. Is het journalistieke mannenbastion gesneuveld?

Lisbeth Imbo: "Die beweging is al een tijdje bezig. Wij zijn de generatie die aan het doorgroeien is. Al hoop ik toch dat we hier

zitten vanwege van onze hersencellen en niet om onze chromosomen."

U schrijft zelf niet vaak. Hoe ziet u uw taak als hoofdredacteur?

Imbo: "De belangrijkste taak is het uitzetten van de lijnen van de krant: waar kunnen we met *De Morgen* het verschil maken. In plaats van standpunten te schrijven, vind ik het belangrijker dat er een goede krant is en dat we de juiste mensen hebben om die opiniestukken te schrijven."

"An en ik hadden gedacht dat meer zelf te doen, maar de taak van hoofdredacteur neemt meer tijd in dan we dachten. We denken altijd dat het binnenkort rustiger

wordt, maar het wordt nooit meer rustig. Online stopt nooit."

Wat zijn online de grootste uitdagingen?

Imbo: "Je moet ervoor zorgen dat op je website een beleving ontstaat. In een krant maak je altijd een verhaal. Je zet bepaalde artikels bewust op pagina 3 omdat je ze belangrijk vindt."

"Je plaatst op papier artikelen samen, die zo een bepaalde context schetsen. Je hebt het grote artikel, het kaderstuk en de bijgedachte. Online staat dat allemaal apart waardoor mensen soms het geheel missen."

Onvergeeflijke media

Staan journalisten soms te weinig stil bij de impact van een artikel op sociale media?

Imbo: "Ze zijn zich bewust van de impact, maar die is vaak groter dan je denkt. Er heerst op redacties nog steeds het idee dat dat wat in de krant verschijnt, meer aura heeft. Het staat "maar" online. En dat terwijl we vaak kunnen aantonen dat een artikel online meer gelezen wordt."

Durft de kwaliteit van de berichtgeving soms lijden onder de sociale media?

Imbo: "Het is voor de online redactie een moeilijke evenwichtsoefening. Je wil niet altijd als laatste komen, maar het belangrijkste is dat wat ze schrijven, juist is. Dan moet jij als hoofdredacteur het vertrouwen geven dat je hen niet afrekent als ze vierde kwamen."

"Fouten worden online moeilijk vergeven. Je hebt op de website wel de mogelijkheid om te corrigeren, maar op Twitter zal de foute quote toch de ronde blijven gaan. Sociale media zijn onwaarschijnlijk snel, maar onwaarschijnlijk onvergeeflijk."

U bent zelf ook een actief Twitteraar.

Imbo: "Ik gebruik het steeds minder. Het zijn altijd dezelfde mensen die dezelfde dingen naar je hoofd gooien. Op basis van een titel op de voorpagina weten ze al meteen dat we weer subjectief de kant van X hebben gekozen. Ik heb daar een moeheid voor gecreëerd."

"Kijk bijvoorbeeld naar de uitzending van *De Afspraak* waarin ik zei dat het opvallend is hoe weinig vrouwen bij de N-VA in sleutelposities zitten. Die uitspraak wordt getweet en meteen krijg je de Annick De Ridder van deze wereld over je heen. Ze hebben niet naar het programma gekeken, maar trekken conclusies. Ik heb nooit beweerd dat de N-VA-vrouwen geen talent hebben, maar dat ze weinig kansen krijgen. Dat was mijn punt."

Denkt u nu als hoofdredacteur meer na als u reageert?

Imbo: "Ik let meer op dan vroeger met wat ik op Twitter zet. Ik ga minder snel een politiek oordeel vellen. Joël De Ceulaer of Bart Eeckhout kunnen dat veel makkelijker, ik hou me meer op de achtergrond."

Veel kleur

De lay-out van De Morgen is opvallend flitsend, zeker in vergelijking met de droge aanpak van De Standaard. De kritiek luidt dat ook de inhoud meer gekleurd zou zijn.

Imbo: "Wij zijn een krant die sterk inzet op analyse, standpunt en opinie. Je hebt de

feiten, maar ook een interpretatie van de feiten. Ik denk dat wij altijd de traditie hebben gehad daar meer uitgesproken in te zijn. *De Standaard* neemt minder stelling in dan *De Morgen*."

"Ofwel ben je heel hard voor ofwel heel hard tegen deze krant. Toen ik naar *De Morgen* kwam kreeg ik plots heel andere tags op het internet en dat terwijl ik nog altijd dezelfde persoon ben als bij *De Ochtend*. Dat is fascinerend."

Waar ligt dan de grens tussen objectiviteit en subjectiviteit?

Imbo: "Dat is moeilijk, maar soms moet je je plaats durven gebruiken om een boodschap over te brengen. Je moet durven zeggen, dit is voor ons belangrijk. Wij zijn de openbare omroep niet, we kunnen dat af en toe - al is doseren essentieel. Daar gaat ook veel debat aan vooraf, en het kan alleen maar na grondig alle feiten te hebben bekeken. Dat moet je in het standpunt ook goed uitleggen."

Heden geen nieuws

Soms is de grens tussen nieuws zoeken en nieuws maken dun. Bij het voorval in Koksijde kreeg de Wetstraat kritiek dat ze de situatie fout had ingeschat. Maar is het ook niet een inschattingfout van de media die meteen op het verhaal zijn gesprongen?

Imbo: "Daar kan je niet anders. Als een burgemeester zegt dat hij een zwembadverbod voor alle vluchtelingen wil, kan je niet zeggen: we gaan dat niet brengen want zijn verhaal zal misschien nergens op slaan."

“De Standaard neemt minder stelling in dan De Morgen”

"Toch is het belangrijk je te blijven afvragen wat daar in Koksijde is gebeurd. Theo Francken (*Staatsecretaris voor Asiel en Migratie, red.*) had hem al opgesloten en de burgemeester was in alle staten, terwijl de vader zei dat er niets aan de hand was. Je voelt dat de tijdsgeest op dat vlak niet aan onze kant staat. Je moet snel oordelen en de kant van de grootste groep kiezen. Maar als journalist moet je je feiten blijven checken, dat is je plicht."

Hoe breng je elke dag opnieuw kwalitatief én interessant nieuws?

Imbo: "Je hebt dagen dat je twee kranten kan maken en je hebt dagen dat je maar een halve kunt maken. Of het gebeurt dat je krant wel boeiend is, maar je moeilijk een voorpagina vindt."

"Je wilt niet de derde dag op rij hetzelfde beeld over de vluchtelingen brengen. Wat is in het licht van die crisis toch ook nog relevant, zonder dat je de boodschap geeft dat je de vluchtelingen niet meer relevant vindt. En er zijn nu eenmaal dagen waarop er niet erg veel *bougeert* in de wereld. Maar ook dan is er een pagina één. Je kan niet zeggen: "heden geen nieuws!""

FOTO Kalina De Blauwe

